

GORSKI

Na drugi strani je vabilo za
zbor članov!

popotnik

Revija Planinskega društva LPP
Leto XLVI, februar 2026

št.

1

VABILO NA 52. LETNI REDNI **ZBOR ČLANOV**

Vse člane, članice in simpatizerje Planinskega društva
LPP vljudno vabimo na redni letni zbor članov.
Po uradnem delu zbora z ustaljenim dnevnim redom bo
sledila večerja in družabni del.

**Četrtek, 26. 2. 2026,
ob 18. uri**

RESTAVRACIJA EL CLASICO
Bravničarjeva 13, Ljubljana Šiška
(poleg Porsche Slovenija).

VABLJENI!

Predsednik PD LPP
Tomaž Rusimovič

UVODNIK	4
KAM GREMO	5
ARTVIŽE (817 M), sobota, 7. 3. 2026	5
GRINTOVEC (2558 M), sobota, 14. 3. 2026	5
DOVŠKA BABA (1892 M), sobota, 21. 3. 2026	6
BUZETSKI SLAPOVI, sobota, 28. 3. 2026	6
GRADIŠKA TURA – FURLANOVA SMER (793 M), sobota, 4. 4. 2026	7
BAŠELJSKI VRH (1744 M), sobota, 11. 4. 2026	7
LAČNA, sobota, 18. 4. 2026	8
NANOS – VOJKOVA KOČA (1240 M), sobota, 25. 4. 2026	8
GLINŠČICA, sobota, 2. 5. 2026	9
RATITOVEC (1686 M), sobota, 16. 5. 2026 – ponovitev	9
DOBRAČ (2166 M), sobota, 23. 5. 2026	10
SREČANJE POBRATENIH DRUŠTEV – MITSKI PARK RODIK, nedelja, 31. 5. 2026	11
TERSKA DOLINA, sobota, 6. 6. 2026	11
TOLMINSKI MIGOVEC (1868 M), sobota, 13. 6. 2026	12
SKUTA (2532 M), sobota, 20. 6. 2026	13
VELIKI KLEK (GROSSGLOKNER) (3798 M), sobota–nedelja, 27.–28. 6. 2026	14
VERTIKALA, sobota, 11. 7. 2026	14
IVARČKO JEZERO – URŠLJA GORA (PLEŠIVEC) – PO ŽELEZARSKI POTI, 1699 M sobota, 18. 7. 2026 – PONOVIČEV	14
KANIN (2587 M), sobota, 1. 8. 2026	15
TRIGLAV (2864 M), sobota–nedelja, 15.–16. 8. 2026	16
PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, petek–nedelja, 21.–23. 8. 2026	16
VERNAR (2225 M), sobota, 29. 8. 2026	18
STROKOVNI ČLANKI	19
PRENOVA SOLARNEGA SISTEMA KOČE NA PLANINI PRI JEZERU V LETU 2026	19
SLOVO OD VETERANA – NAŠEGA KOMBIJA RENAULT TRAFIC PASSENGER	20
MLADINSKI KOTIČEK	22
Z MLADOSTNO ENERGIJO IN IZKUŠNJI NA TRIGLAV – SKLEPNI PLANINSKI DVODNEVNI POHOD PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA 7. IN 8. 9. 2025	22
PLANINSKI POHOD NA KOFCE	24
PLANINSKA SKUPINA NA KOMPOTELI	24
ZIMSKI KORAKI PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA PO VELIKI IN MALI PLANINI	25
CAMINO INGLÉS – DOŽIVETJE PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA	27
KJE SMO BILI	29
PRISPEVEK Z USPOSABLJANJA – TEČAJ VARNE HOJE V GORE V ZIMSKIH RAZMERAH – ZIMSKA PRAVLJICA – POHOD NA PLANINO PRI JEZERU, SOBOTA, 31. 1. 2026	29
KAKO SMO SE TUDI LETOS VESELILI PR` MEHAČK	31
MARTINOVANJE – ALI PO DOMAČE KOSTANJEVA NEDELJA 2025	32
ZANIMIVOSTI	34
SKUPAJ DO VEČJE PREPOZNAVNOSTI: LPP D.O.O. IN PD LPP Z ROKO V ROKI	34
ŠE NEKAJ MALEGA OD MARKACISTOV	34
POVABILO, DA SE PRIDRUŽITE MARKACISTOM NAŠEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA	35
PODARITE POČITNICE V GORAH: DARILNI BON KOČE NA PLANINI PRI JEZERU	36
REZERVACIJSKI SISTEM BENTRAL PZS ZA PLANINSKE KOČE – S PAR KLIKI NA SPLETU DO ZAGOTOVLJENEGA LEŽIŠČA V PLANINSKI KOČI!	36
PLANINSKA ČLANARINA 2026	37
IZVIR REKE TIMAV IN DOBERDOBSKO JEZERO	39
POGOVOR Z JOŽETOM BOLTARJEM, DEDNO POLJE	40
VABILO NA 54. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV	42
IZLETNIŠVO V PRVIH DESETIH LETIH DRUŠTVA	42
BALON USTVARIL PRIJATELJSTVO	43
IZLETI PD LPP 2026/27	48

GORSKI

popotnik

Leto XLVI / februar 2026
ISSN 2232-397X.
Natisnili smo: 240 izvodov

Izdaja:
PLANINSKO DRUŠTVO LPP
Celovška cesta 160
1000 Ljubljana

Tel.: 01 58 22 751
mail: pdlpp1974@gmail.com
url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure:
vsak četrtek
od 14:00 do 18:00

Zanj:
TOMAŽ RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:
silva.papez63@gmail.com

Odgovorni urednik:
TOMAŽ RUSIMOVICH

Uredniški odbor:
TOMAŽ RUSIMOVICH
BOJANA BURNIK
HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:
SILVA PAPEŽ
GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:
SILVA PAPEŽ
EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:
TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:
PARTNER GRAF D.O.O.

Grafična priprava za tisk in tisk:
PARTNER GRAF D.O.O.

Slika na naslovnici:

Pot na Trupejevo poldne

Foto: Nika Pejčič

UVODNIK

TOMAŽ RUSIMOVIČ

Nas res čaka distopija? Tak je naslov uvodnika v decembrski številki Planinskega vestnika, ki ga je napisal Vladimir Habjan. V uvodniku urednik piše, da je dobil prispevek za objavo s tem naslovom. V opombi pa piše, da je distopija neugodna, zatiralska družbena ureditev, ki potencialno lahko nastane in se uresniči v prihodnosti. Vsebina omenjenega članka, ki bo v prihodnosti objavljen v Planinskem vestniku, je kar šokantna: beseda namreč teče o tem, kako bi lahko v prihodnosti potekala hoja v gore. V dolinah bodo kamere, ki bodo sledile vsakemu premiku, table z opozorili in QR-kodami, prepoznavna obraza, registrske številke, preverjanje namena obiska, predhodna prijava, potrditev dovoljenja in tako naprej in tako naprej. Zgodba v članku je videti presenetljiva, kdo pa ve, če res ne bo kdaj tudi tako. Če se danes lahko ideji iz članka le nasmejemo, je dejstvo, da se obiskovanje gora nezadržno spreminja in so obremenitve gora s pohodniki vedno večje, piše Habjan.

Natura 2000, TNP, Zavod za gozdove in druge naravovarstvene organizacije ugotavljajo škodljive vplive množičnega obiska gora na floro in favno. Kdo vse hodi po gorah, kako so pohodniki opremljeni, koliko več je tujcev, koliko več je reševanj in še bi lahko našteval in utemeljeval negativni trend, ki se širi.

V nadaljevanju se bom osredotočil na gorske ceste, ki vodijo planinca v visokogorje. V bohinjskih planinah nam je najbolj znana problematika gozdne ceste Stara Fužina – Voje – Planina Blato – Planina Vogar, ki jo zadnja leta spremljamo tudi v našem društvu. Polega te je znana tudi problematika ceste na Vršič, ceste v Logarsko dolino, ceste v dolino Vrat itd. Omenjajo se tudi potrebe po omejevanju prometa na cesti Srednja vas – Uskovnica itd. Poznamo akcijo PZS in društva za varstvo Alp Cipra Slovenija, ki s projektom »Z JPP do dolin in peš do višin«, ki ga sofinancirata Eko sklad ter Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo. V tej akciji pozivajo planince in pohodnike, naj se v hribe odpravijo z javnim prevozom, kar pa zaradi vozniških redov javnega prevoza ni najbolj preprosto in prijazno do obiskovalcev gora.

Če na kratko opišem zgodovino poti od Stare Fužine do Planine Blato, ki je za obiskovalce naše koče in Doline Triglavskih jezer najbolj aktualna, moram začeti s prelomom stoletja, ko se je v Bohinju začelo razvijati planšarstvo in pašništvo, in ko so začele delovati fužine Žige Zoisa. Za potrebe pašništva in železarstva so rabili nadelane poti in kolovoze, po katerih se je hodilo peš ali s tovarnimi konji, gnalo živino itd. Poleg pašništva se je takrat v gorah odvijala pomembna gospodarska dejavnost: pridobivanje železove rude in oglja za plavže.

Rudo in oglje so v dolino tovorili na konjih. Kmalu se je zaradi gospodarjenja z gozdom pojavila potreba po gozdni cesti, ki bi omogočala spravilo lesa in strojno delo v gozdu. Obstoječo cesto so ponekod razširili, ponekod pa speljali na novo. Sam se spominjam te makadamske ceste, po kateri sem se vozil s stoenko in mi je v eni od lukenj odbilo izpušno cev.

V Krajevni skupnosti Stara Fužina so pred leti sklenili, da bodo na začetku ceste na »Voranjčkovci« postavili rampo in uporabo ceste zaračunavali ter tako vsako leto dobili sredstva za vzdrževanje ceste, ki je iz leta v leto dobivala več asfaltnih površin, urejenega betonskega odvodnjavanja, utrjenih bankin, varnostnih ograj itd. Tako se lahko danes skoraj do parkirišča na Planini Blato pripeljemo po asfaltirani in dobro vzdrževani cesti. Problem pa se je pojavil v zadnjih letih, ko hočejo trume pohodnikov in planincev parkirati čim višje, nato pa zaradi prezasedenosti parkirišč s parkiranjem ob cesti onemogočajo spravilo lesa (deponije hlodov) in vožnjo gozdarskih kamionov itd. Občina Bohinj zagotavlja tudi brezplačen prevoz do odcepa za Planino Blato, kjer je obračališče mini avtobusa, in poceni parkiranje na večjem parkirišču Senožeta pri Srednji vasi.

V preteklosti smo imeli s to cesto dva pomembna zapleta. Prvi zaplet je bil, ko je hotela občina Bohinj prevzeti upravljanje s to gozdno cesto in Krajevni skupnosti Stara Fužina-Studor odvzeti možnost pobiranja cestnine in vzdrževanja ceste. Občina je hotela združiti vsa sredstva, ki jih dobijo s parkirninami in cestninami, in nato ta sredstva skladno s potrebami vlagati v prometno infrastrukturo Bohinja. Predsednik Krajevne skupnosti je sklical sestanek krajanov, ki so skoraj enoglasno izglasovali, da cesta ostane v domeni krajevne skupnosti.

Drugi zaplet pa je bil, ko je Občina Bohinj od Zavoda za gozdove Slovenije 25. 9. 2024 prejela odpoved dogovora o režimu uporabe in čezmerni uporabi gozdnih cest na območju Fužinarskih planin. Tripartitni dogovor je bil sklenjen med Zavodom za gozdove Slovenije, Občino Bohinj in Krajevno skupnostjo Stara Fužina-Studor. Do odpovedi dogovora je prišlo, ker je potrebno v skladu z zakonodajo urediti režim uporabe gozdnih cest. Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Bled, je v sodelovanju z Javnim zavodom Triglavski narodni park, Občino Bohinj in Agrarno skupnostjo Stara Fužina-Studor pripravil predlog režima uporabe gozdnih cest v Voje (G021570), Stara Fužina – Planina Blato (G022300) in Planina Blato – Vogar (G022440). Na srečo so se še pred sezono dogovorili za nov tripartitni sporazum, ki med drugim zmanjšuje tudi kvoto vozil, ki jih spustijo preko rampe na Voranjčkovci, in tako zmanjšajo kaos pri parkiranju na Planini Blato.

V zimskem času pa je cesta do 1. maja odprta le za lastnike zemljišč (imetnike kartic), med katere spada tudi naše društvo. Naše društvo vsekakor podpira prometni režim, ki so ga sklenili, in obiskovalcem Fužinskih planin predlaga, da se čim več poslužujejo brezplačnega prevoza, da parkirajo na Senožetih in tako razbremenijo parkiranje na Planini Blato, ki je v sezoni često na robu kaosa!

ARTVIŽE (817 M), SOBOTA, 7. 3. 2026

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** Gradišica
- Čas hoje:** 3 ure
- Zahtevnost:** lahka tura
- Višinska razlika:** 180 m
- Potrebna oprema:** športna obutev, športna oblačila, nekaj proti vetru, mrazu in morebitnim padavinam, morda pohodniške palice ter hrana in pijača
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026
- Prijave:** do četrтка, 5. 3. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com
- Priporočilo:** za tiste, ki uživajo v razgledovanju in počasni hoji

Kratek opis poti:

Artviže so naselje z najvišjim vrhom v Brkinih. Na tem 817 m visokem vrhu stoji cerkev sv. Socerba. Od cerkve se odpre prelep razgled na Vremščico, Vremsko dolino, Matarsko podolje in Slavniki. Ob jasnem vremenu pa seže razgled vse do Julijskih Alp s Triglavom v sredini, do Karavank in do Kamniško-Savinjskih Alp. Artviže so točka Slovenske planinske poti, žig pa se nahaja sredi vasi. Naselje Artviže je bilo med drugo svetovno vojno požgano. Danes je to zelo lepo urejeno in čisto naselje, v katerem prebiva manj kot 100 prebivalcev.

Pogled proti vrhu (Foto: Franjo Merše)

Na Artvižah sem bila že večkrat in vedno sem si lahko izbrala lepo vreme, ker smo datum pohoda prilagajali vremenski napovedi. Nazadnje sem bila na Artvižah 29. 12. 2025. Dan je bil prijetno topel in sončen. K sreči smo srečali prijaznega domačina, ki nam je povedal marsikaj iz bližnje in daljne zgodovine tega enkratnega naselja.

GRINTOVEC (2558 M), SOBOTA, 14. 3. 2026

JANEZ MEDVED

- Zborno mesto:** ura bo objavljena pred odhodom, zbor pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** Dom v Kamniški Bistrici (601 m)
- Čas hoje:** 8–9 ur, odvisno od razmer, celodnevna tura
- Zahtevnost:** zahtevna označena pot v zimskih razmerah
- Potrebna oprema:** standardna gorniška oprema za zimske razmere,
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026
- Prijave:** do četrтка, 12. 3. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Foto: Janez Medved

Kratek opis poti:

Z izhodišča se usmerimo v smeri Visokega Kanina. Pot nas najprej vodi skozi strnjen gozd in nato pod pečine Turna v Skednju. Kmalu prispemo do kratkega strmega pobočja, kjer je v mokrem večja nevarnost zdrsa, in že smo pri opuščeni planini Gozdec. V nadaljevanju hodimo po vse redkejšem gozdu in prispemo do manjšega izvira. Tudi v nadaljevanju hodimo po travnatem pobočju – nevarnost zdrsa, in kmalu prispemo do ruševin stare koč. Pot nas nato pipe-lje s krajšimi spusti in vzponi do doline Zadnji dol. V nadaljevanju prečimo melišče in kmalu prispemo do vstopa v zahtevnejši del poti. V zgornjem delu te poti so nam v pomoč klini in jeklenice. Sledi še vzpon po rahlo gruščnatem terenu do našega cilja. Vračamo se po isti poti.

Potrebna dobra telesna pripravljenost, izkušnje s hojo po zahtevnih planinskih poteh.

DOVŠKA BABA (1892 M), SOBOTA, 21. 3. 2026

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili

Čas hoje: 10 ur

Zahtevnost: zahtevna označena pot, snežna tura.

Potrebna oprema: standardna gorniška oprema. Glede opreme glejte razpis izleta na spletni strani PD LPP

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Prijave: do četrta, 19. 3. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Dovška Baba se nahaja na grebenu med Slovenijo in Avstrijo. Zapeljemo se skozi Dovje in nadaljujemo po gozdni poti do odprtega terena, kjer že pogledujemo proti vrhu. Sestop po smeri vzpona.

BUZETSKI SLAPOVI, SOBOTA, 28. 3. 2026

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili

Izhodišče: parkirišče pri istrskem vodovodu v Buzetu, Hrvaška

Čas hoje: 6 ur, 12 km, 420 višinskih metrov

Zahtevnost: lahka pot

Potrebna oprema: standardna gorniška oprema

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Prijave: do četrta, 26. 3. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

V spomladanskem času je pot najlepša, včasih se je potrebno sezuti čevlje. Steza se namreč vije okrog korit reke Mirne in reke Drage ter Buzetskega kanjona.

Od slapov Drage bomo šli vkreber po zavarovani poti in nato čez Napoleonov most in mimo nekaj zapuščenih hiš, da pridemo do naslednjih slapov na Mirni. Ob mirni se vrnemo do izhodišča.

GRADIŠKA TURA – FURLANOVA SMER (793 M), SOBOTA, 4. 4. 2026

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili

Čas hoje: 6 ur

Zahtevnost: ferata je zelo zahtevna smer

Potrebna oprema: standardna gorniška oprema

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Prijave: do četrтка, 2. 4. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Iz Vipave se zapeljemo pod Gradiško Turo. Po zavarovani poti se bomo povzpeli do vrha Gradiške ture. Po normalni poti se vrnemo do izhodišča. Ogladali si bomo izvire Vipave.

BAŠELJSKI VRH (1744 M), SOBOTA, 11. 4. 2026

RAŠO ADROVIĆ

Zborni mesto: ura bo objavljena pred odhodom, zbor pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebna vozila

Izhodišče: Mače (600 m)

Čas hoje: 6 ur

Zahtevnost: lahka označena pot

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Potrebna prema: standardna gorniška oprema glede na zahtevnost ture

Prijave: do četrтка, 9. 4. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

S parkirišča se usmerimo nazaj do ceste, ki smo jo zapustili. Tej cesti nato sledimo slabe pol ure do razpotja, kjer se usmerimo levo za oznakami Kališče. Pot tu preči potok in se takoj za tem strmo vzpne. Že po nekaj minutah nas pot pripelje na kolovoz, ki ga takoj zapustimo. Usmerimo se namreč na označeno peš pot, ki gre med obema kolovozoma. Pot se nato zmerno vzpenja v ključih. Čez nekaj časa nas ponovno pripelje na kolovoz.

Sledimo mu naravnost navzgor, a le nekaj minut, nato pa se usmerimo na stezo. Steza nas v nekaj minutah vzpona pripelje do klopi na razgledni vzpetinici. Pot nas za tem povede v gozd in se sprva zložno vzpenja. Ta lep sprehod po manj strmi poti se hitro konča. Pot nato preči kolovoz in se začne v ključih vzpenjati skozi gozd. Hodimo po poti naprej, ki nam daje občutek, da hitro dobivamo višino. Gozd nato postaja nekoliko redkejši, tako da sem ter tja lahko malo pogledamo proti Gorenjski. Pot nas nato le pripelje na planino Kališče, kjer se nam z leve priključi pot iz sosednje vasi (Bašelj, Laško). Od tu naprej imamo le še 15 minut vzpona ponovno skozi gozd do doma na Kališču.

Od doma nadaljujemo po široki grebenski poti v smeri

Storžiča in Bašeljkega vrha. Že po nekaj minutah nadaljnje hoje pa se desno odcepi pot na Bašeljki vrh. Usmerimo se na to pot, ki nas skozi rušje v zmernem vzponu pripelje na Bašeljki vrh.

Vračamo se po isti poti.

LAČNA, SOBOTA, 18. 4. 2026

STANISLAV KRAGELJ

Zborna mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Prevoz: društveni kombi, osebna vozila

Čas hoje: 6 ur

Zahtevnost: lahka pot

Potrebna oprema: standardna planinska oprema

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2026

Prijave: do četrтка, 16. 4. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, oz. e-mail pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Ponuja se nam čudovit razgled na Tržaški zaliv in okoliške hribe. Krožna pot Gračišče, Lačna, Veliki Gradež, Veliki Badin, Sveti Kirik, Gračišče.

Hodili bomo po gozdnih poteh in travnatih poljanah.

NANOS – VOJKOVA KOČA (1240 M), SOBOTA, 25. 4. 2026

FRANC BERGANT – BERGI

Zborna mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Prevoz: društveni kombi, osebna vozila

Izhodišče: Razdrto

Čas hoje: 5 ur

Zahtevnost: delno zahtevna označena pot

Višinska razlika: 665 m

Potrebna oprema: za poletje in palice

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2026

Prijave: do četrтка, 23. 4. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, Bergant, 031 295 469

11. POHOD NA NANOS, DA SE TRADICIJA NADALJUJE

Kratek opis poti:

Nanos je visoka kraška planota v gorski pregraji, ki ločuje celinski del Slovenije od Primorja. Je 12 km dolga in do 6 km široka kraška planota s strmo odrezanim robom, imenovanim Pleša. Poleg Snežnika je najbolj značilna gora na Notranjskem.

Na vzhodni strani ga ločuje predjamski prelom od kraške planote Hrušice, na zahodu pa ga dolina Bele loči od planotastega Trnovskega gozda. Strma, na zahodni

strani prepadna od 500 do 700 m visoka pobočja, ga ločijo od Vipavske in Pivške kotline, zložnejši dostop je le s severne strani. Površje planote je razjedeno v podolgovate dole, vrtače in kopaste vrhove, od katerih se najvišje vzpne Suhi vrh (1313 m) na jugovzhodu. Prevladujejo nadmorske višine okrog 1100 m, zahodna polovica je nižja (800–950 m) in manj kamnita.

Nanos prečkata Slovenska planinska transversala in Slovenska geološka pot. Na razgledni točki Pleša (1262 m) stoji televizijski pretvornik, v bližini je novo obnovljena Vojkova koč.

GLINŠČICA, SOBOTA, 2. 5. 2026

STANISLAV KRAGELJ

Zborni mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Prevoz: društveni kombi, osebna vozila

Izhodišče: Jezero

Čas hoje: 2,5 do 3 ure

Zahtevnost: ferata

Potrebna oprema: samovarovalni komplet, pohodne palice, udobni pohodni čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2026

Prijave: do četrta, 30. 4. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 ali el. naslov: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Z razgledišča sestopimo do Glinščice. Ob Glinščici se vzpenjamo do cerkve Marije na Pečah, nato se povzpemo do spomenika Emilia Comicija. Sestop do slapu Supet. Vzpon na Gornji Kras.

S parkirišča gremo do ferate Bruno Biondi in nato še do ferate Zimska roža. Z vrha ferate se vrnemo do avta in pospravimo opremo.

S parkirišča gremo na razgledno točko pod vasjo Jezero. Nadaljujemo po gozdni poti do opuščene železniške trase in jo prečkamo, da pridemo do spodnjega

razgledišča Zabrežec. Pod nami je reka Glinščica (12 km) in naselje Gornji konec (Bagnoli), kjer bomo imeli

krajši postanek v gostišču Premuda. Nadaljujemo ob starem vodovodu za Trst do cerkve Marije na Pečah. Od cerkve se povzpemo do spomenika Emilia Comicija. Po poti navzdol se spustimo v Botač (319 m). Povzpemo se na Draško planoto z vrhom Mala Ste-na-Griža. Na Draškem krasu (442 m) se ob prekrasnih razgledih vrnemo do izhodišča Jezero.

RATITOVEC (1686 M), SOBOTA, 16. 5. 2026 – PONOVI TEV

FRANC BERGANT – BERGI

Zborni mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Prevoz: društveni kombi, osebna vozila

Izhodišče: Prtovč (1011 m)
Čas hoje: 4 ure
Zahtevnost: delno zahtevna označena pot
Višinska razlika: 667 m
Potrebna oprema: za poletje in palice
Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2026
Prijave: do četrtek, 14. 5. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, Bergant, tel.: 031 295 469

Kratek opis poti:

S parkirišča se mimo cerkve in spomenika NOB sprehodimo do začetka vasi, kjer pridemo na dobro označeno križišče. Nadaljujemo rahlo desno v smeri Ratitovca čez Razor (levo Ratitovec čez Poden) po cesti, ki nas mimo hiš pripelje do široke in dobro uhojene poti.

Markirana pot gre takoj v gozd in se začne prečno vzpenjati čez razmeroma strma pobočja. Pot višje preči slabšo gozdno cesto, le nekoliko za tem pa se nam z desne priključi markirana pot od lovske kočice. Nadaljujemo v smeri Ratitovca po zložni poti.

DOBRAČ (2166 M), SOBOTA, 23. 5. 2026

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Zborni mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160 v Ljubljani
Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili
Izhodišče: parkirišče ob koncu gorske ceste
Čas hoje: 4–5 ur
Zahtevnost: lahka pot
Višinska razlika: 435 m
Potrebna oprema: pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti hladu, vetru in morebitnim padavinam ter hrano in pijačo
Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026
Prijave: do četrtek, 21. 5. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar,

tel.: 031 699 751 oz. e-mail: anaboznar111@gmail.com ali pdlpp1974@gmail.com

Priporočilo: za tiste, ki uživajo v razgledovanju in ne prehitri hoji

Kratek opis poti:

Dobrač je 2166 m visoka gora, ki se dviguje zahodno od mesta Beljak oziroma na skrajnem vzhodnem delu Ziljskih Alp. Gora ima dva približno enako visoka vrhova, ki sta med seboj oddaljena le nekaj več kot 30 m. Na vzhodnem se nahaja nemška cerkev, ki velja za najvišjo ležečo cerkev v Alpah in tudi v Evropi. Na zahodnem vrhu stoji križ in še slovenska cerkev. Med obema vrhovoma se nahaja planinski dom in 165 m visoki televizijski stolp, ki je viden daleč naokoli. Z obeh vrhov se odpre lep pogled na vse strani. Najbolj zanimiv je pogled na Julijske Alpe, Karavanke, Karnijske Alpe, Ziljske Alpe ter Visoke in Nizke Ture.

*Pogled na Dobrač s Karnijskih Alp
Foto: Marinka Koželj Stepic*

Dobrač ima zelo zanimivo geološko sestavo. Na Dobraču je prišlo vsaj dvakrat do velikega podora gore. V prazgodovinski dobi se je zrušilo okoli 900 mio m³ z jugozahodne strani gore v Ziljsko dolino in pokrilo 24 km². Drugič je bil 25. 1. 1348 močan potres z epicentrom v Furlaniji in je povzročil ponoven podor gore. Zrušilo se je 150 mio m³ grušč in po legendi zasulo v Ziljski dolini 17 vasi. Do danes se imenuje področje podora »rdeča poč«, področje kamor se je zrušilo kamenje pa Rogaje. To je sedaj tudi zaščiten naravni spomenik. Na Dobrač vodi dokaj visoko (do 1732 m) plačljiva asfaltirana cesta.

Dobrač je znan po 165 m visokem televizijskem stolpu. Zgrajen je bil leta 1971. Oddajnik zagotavlja osnovno pokrivanje Koroške in Avstrijske Južne Štajerske, seže pa tudi v Kanalsko dolino in področje med Jesenicami in Ljubljano.

SREČANJE POBRATENIH DRUŠTEV – MITSKI PARK RODIK, NEDELJA, 31. 5. 2026

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO TRST

- Organizira:** Upravni odbor PD LPP
- Zborno mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)
- Prevoz:** avtobus
- Izhodišče:** Rodik – Mitski park
- Čas hoje:** 4–4.30 ure
- Višinska razlika:** Rodik 540 m – gradišče Ajdovščina 804 m
- Oprema:** dobra planinska obutev, pohodniške palice
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za tekoče leto 2026
- Prijave:** do četrtek, 28. 5. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Rodik je vas med Brkini in Krasom. Ta košček zemlje je izredno bogat na naravni, kulturni in nesnovni dediščini, predvsem na mitih. Mitske zgodbe, s katerimi so si v davni ljudje omišljali svoj prostor in svojo vlogo v svetu, so se prenašale po ustnem izročilu.

Mitski park, ki je nastal v Rodiku, je naravna destinacija, kjer se naravna dediščina prepleta s kulturno dediščino, kot je npr. prazgodovinsko gradišče Ajdovščina, ki ima status spomenika lokalnega pomena, in s starodavno mitologijo kraške krajine, in s tem sooblikuje snovno, naravno in antropogeno okolje. Skozi zgodovino se je človek prilagajal naravi in se z njo povezoval, da je preživel. Posebno vlogo sta tu imela voda in kamen. Voda spreminja kamen, ko topi apnenec, tudi človek oblikuje kamen, najprej kot gradbeni material, pozneje kot pravo umetnost. Posamezne mitske zgodbe nam zato približajo prav umetniške stvaritve.

Pohod se bo začel v vasi Rodik. Po krajšem obisku Centra za obiskovalce se bomo sprehodili po Lintverjevi poti in obiskali gradišče Ajdovščina. Po pohodu bomo obiskali destilarno, kjer izdelujejo Gin in Brinjevec. V Rodiku je pokopan tudi znan tržaški skladatelj in zborovodja Ubald Vrabev, ki je uglasbil Zdravico, njegova melodija je bila izbrana za slovensko himno. Če nam bo čas dopuščal, bomo obiskali tudi njegov grob.

Več na <https://mitski-park.eu>

TERSKA DOLINA, SOBOTA, 6. 6. 2026

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7.00 uri pod halo Tivoli
- Prevoz:** poseben avtobus
- Izhodišče:** zgornji del Terske doline
- Čas hoje:** 4–5 ur
- Zahtevnost:** lahka pot
- Višinska razlika:** hoja navzdol za cca 250 m
- Potrebna oprema:** pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti hladu, vetru in morebitnim padavinam ter hrana in pijača
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026
- Prijave:** do zasedbe mest v avtobusu Nevenka Rajhman, po e.pošti: nevenka.rajhman@gmail.com

Posebnost:

ta izlet je naravovarstvene vsebine v organizaciji Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana in je namenjen predvsem varuhom gorske narave in gorskim stražarjem ter drugim ljubiteljem narave

Kratek opis poti:

Terska dolina leži med gorami Julijskih Predalp v porečju reke Ter in njenih pritokov. V dolini je šest naselij. Terska dolina je najbolj zahodno območje, kjer še živijo Slovenci. Dolina je, tako kot dolina Rezije, del Naravnega parka Julijske Predalpe. Na severu zapira dolino pogorje Muzcev, porečje reke Ter pa se začne v dolini pod Muzci. Vode reke Ter se v začetku kot podtalnica zbirajo pod melišči, pri naselju Tantaviele pa izpod nasipin reka privre na dan. Geografska lastnost doline predstavlja naravni prehod iz nižinskega v alpski svet. Tako ima dolina izredno bogato zgodovino. Predniki današnjih Slovencev so se na to območje naseljevali v več valovih že v 7. stoletju. V dolini Ter je še živo tersko narečje ali terščina, ki je živ muzej slovenskega jezika. Dolina Ter ima cestno povezavo s Slovenijo preko prelaza Učja.

Cerkveni stolp v kraju Ter, ki je uspešno kljuboval potresu.

V Tersko dolino sem šla s prijatelji na »ogledno turo«. Ko smo po prehodu meje na mejnem prehodu Učja po pomoti zavili na desno cesto, smo kmalu opazili napako. Zavestno smo nadaljevali vožnjo po čudovitem bukovem gozdu in po kaki uri počasne vožnje prispeli v dolino Rezije. Sprehodili smo se po kraju Stolbica in našli začetek pohodniške poti z imenom Ta lipa pot.

Nato smo se odpeljali proti jugozahodu na začetek doline Rezija ter našli cesto, ki nas je pripeljala v Tersko dolino. V kraju Ter smo si ogledali zvonik, ki je nepoškodovan ostal po potresu leta 1976, medtem ko je bila cerkev v celoti porušena. Sedaj stoji na tem mestu nova cerkev zelo zanimive arhitekture, zlasti notranje opreme. V dolini smo si ogledali nekaj pohodniških poti, ena nosi ime po cvetici ciklami.

Tokrat nismo veliko hodili, več smo se vozili. Dobila pa sem dovolj podatkov za pripravo izleta v letošnjem letu. Ob vračanju preko Trbiža smo že sestavljali program izleta za leto 2026.

TOLMINSKI MIGOVEC (1868 M), SOBOTA, 13. 6. 2026

RAŠO ADROVIĆ

- Zborno mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** Tolminske Ravne (924 m)
- Čas hoje:** 6 ur
- Zahtevnost:** lahka označena pot
- Potrebna oprema:** standardna gorniška oprema glede na zahtevnost ture
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026
- Prijave:** do četrтка, 11. 6. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

S parkirišča iz Tolminskih Raven nas vodi pot na travnik, mimo znaka za TNP. Na koncu travnika so vrata pašnika, za njimi nas usmeri smerokaz po poti levo v hrib na Planino Kal in Migovec. Od tu se nadaljuje lahka, slabo označena pot, vendar na razpotjih dobro označena s smerokazi.

Pridemo do razcepa za Planino Razor in Planino Kal (tudi Krn). Zopet zavijemo levo in nadaljujemo po bolj ali manj ravnem terenu, dokler ne pridemo do smerokaza, ki nas vodi po bolj strmi gozdni poti, tokrat dobro označeni.

Ko pridemo na čistino, pridemo do križišča, kjer nadaljujemo desno v hrib. To križišče si je potrebno dobro zapomniti, saj je za nazaj grede slabše označeno. Čez nekaj minut že uzremo planino Kal in Migovec nad njo.

Za Planino Kal je smerokaz, ki nas usmerja na Krn, mu sledimo, nakar se nekaj metrov nad kočami razcepi na levo na Krn, desno pa na Migovec. Vrh je označen z možicem, na njem najdemo tudi vpisno knjigo, žig in pečat.

Vračamo se po isti poti nazaj.

SKUTA (2532 M), SOBOTA, 20. 6. 2026

JANEZ MEDVED

Zborno mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili

Izhodišče: tovarna žičnica za Kokrško sedlo (601 m)

Čas hoje: 8–9 ur, odvisno od razmer, celodnevna tura

Zahtevnost: delno brezpotje in v nadaljevanju zelo zahtevna označena pot

Potrebna prema: standardna gorniška oprema za zelo zahtevne poti

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Prijave:

do četrтка, 18. 6. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e.mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

S parkirišča pri tovarni žičnici za Kokrško sedlo se nadaljujemo naprej po kolovozu, ki pri velikem balvanu počasi izgine, mi pa nadaljujemo po stezi. Steza se prične kmalu strmo dvigati. Pot je dobro vidna in ji zlahka sledimo. Na desni strani se nam kažejo ostenja Brane, mi se držimo bolj leve strani in nekaj časa hodimo po melišču, ki ga kmalu zapustimo in zavijemo še bolj v levo ter se v ključih povzpne po travnatem pobočju. Še malo se dvignemo in prispemo do Bivaka pod Skuto (2070 m). Od tu dalje še vedno po brezpotju nadaljujemo pot po grebenu in kmalu pridemo na markirano pot, ki vodi na Skuto. Strmina počasi narašča, pot pa nas pripelje na melišče, katerega moramo premagati. Ko pridemo na vrh melišča, vstopimo v ostenja Skute. Na poti so nam v pomoč varovala, predvsem klini, v nadaljevanju pa tudi jeklenice. Kmalu prispemo na vrh Skute.

Vračamo se po drugi poti, ki nas vodi proti Štruci (2457 m), se povzpne nanjo in nadaljujemo pot proti Škrbini (2408 m), pred njo zavijemo proti Velikim podom in nadaljujemo pot do Bivaka pod Grintovcem (2102 m) in nato nadaljujemo do Kokrškega sedla (1793 m). Tu se lahko okrepčamo in nadaljujemo proti izhodišču v dolini.

VELIKI KLEK (GROSSGLOKNER) (3798 M), SOBOTA-NEDELJA, 27.– 28. 6. 2026

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** parkirišče – Parkplatz Glocknerwinkel (1920 m)
- Čas hoje:** dvodnevna tura
- Višinska razlika:** 1878 m
- Zahtevnost:** zelo zahtevna označena pot
- Potrebna oprema:** čelada, očala, komplet za samovarovanje, cepin, dereze in svetilka
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026, ne pozabite osebne izkaznice
- Prijave:** do četrtek, 25. 6. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Šli bomo bo po klasični smeri. Prvi dan gremo do Erzherzog Johan Hutte (3454 m), kjer prespimo. Zgodaj zjutraj, še ponoči, nadaljujemo do vrha in se vrnemo do izhodišča.

Natančen opis poti najdete na spletni strani hribi.net, iskanje izletov in v iskalniku, vtipkajte »Veliki Klek« in na voljo se vam prikažejo pohodi na iskano goro.

VERTIKALA, SOBOTA, 11. 7. 2026

STANISLAV KRAGELJ

- Zborni mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Čas hoje:** 10 ur
- Zahtevnost:** lahka pot
- Potrebna oprema:** standardna gorniška oprema
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026

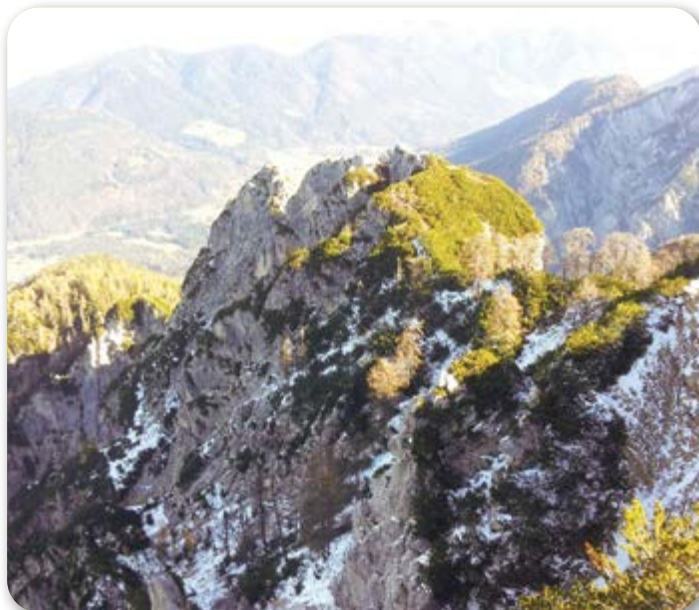
Prijave:

do četrtek, 9. 7. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Pohod bomo začeli na Tromeji, sestopimo v Rateško dolino po italijanski strani. Naprej gremo do Fužinskih jezer in vkreber. Povzpeli se bomo na Malo Ponco in nato sestopili do kočice Zacci in naprej do Fužinskih jezer.

V pisarni PD LPP lahko kupite knjižico za zbiranje žigov Vertikale in si sposodite knjigo SPDT Vertikala.

IVARČKO JEZERO – URŠLJA GORA (PLEŠIVEC) – PO ŽELEZARSKI POTI, 1699 M SOBOTA, 18. 7. 2026 – PONOVI TEV

FRANC BERGANT – BERGI

- Zborni mesto:** 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)
- Prevoz:** društveni kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Ivarčko jezero (633 m)
- Čas hoje:** 5–6 ur
- Zahtevnost:** lahka označena pot
- Višinska razlika:** 1066 m
- Potrebna oprema:** za poletje, palice

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2026

Prijave: do četrтка, 16. 7. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur, po tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Kratek opis poti:

Do Ivarčkega jezera se pripeljemo iz vasice Kotle mimo Rimskega vrelca ali Šrotneka.

Kombi parkiramo na enem izmed treh parkirišč pod Ivarčkim jezerom in se odpravimo do krožnega križišča, kjer nas pot odpelje mimo označevalne table Uršlja gora po cesti v gozd. Pot nadaljujemo pod novo zgrajeno sedežnico vse do mostu, ki ga prečimo in takoj zavijemo desno v breg. Po petnajstih minutah hoje se lahko odločimo tudi za Grofovsko pot, ki se odcepi na levo – Železarska pot se nadaljuje naravnost. Ko pridemo iz gozda pot nadaljujemo pod kmetijo Jurček po cesti do partizanskega spomenika, kjer zavijemo desno na cesto pod gozdom. Na kraju, kjer se cesta nadaljuje v gozd, nas smerna tabla usmeri na levo navzgor v gozd. Tukaj si lahko za trenutek odpočijemo in usmerimo pogled proti mestu Ravne na Koroškem, Strojni in Košenjaku v ozadju.

Pot nadaljujemo vseskozi po mešanemu gozdu in lepo urejeni ter dobro označeni poti navzgor, kjer večkrat prečimo gozdne ceste.

Na poti po dobri uri hoje si lahko odpočijemo na lepo urejeni klopci in 15 min višje še okrepčamo ob izviru Uršljice. Malo pred izvirom Uršljice se ponovno

združita Železarska in Grofovsko pot. Ponovno vzpenjanje proti vrhu nas pripelje do priključka Slovenski transversalni poti, ki poteka s Poštarskega doma. Na tem stičišču poti je lepo urejeno božjepotno znamenje – križ. Pot nadaljujemo po transversalni poti deloma tudi po cesti na Uršljo goro. Tik pod vrhom se priključuje še pot iz Andrejevega doma na Slemenu.

KANIN (2587 M), SOBOTA, 1. 8. 2026

JANEZ MEDVED

Zborna mesto: ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani

Prevoz: društveni kombi ali osebni avtomobili

Izhodišče: B postaja žičnice na Kanin (971 m)

Čas hoje: 9 ur, celodnevna tura

Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot

Potrebna oprema: standardna gorniška oprema glede na zahtevnost ture

Članska izkaznica: plačana članarina za leto 2026

Prijave: do četrтка, 30. 7. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

Z izhodišča se usmerimo v smeri Visokega Kanina. Pot nas najprej vodi skozi strnjen gozd in nato pod pečine Turna v Skednju. Kmalu prispemo do kratkega strmega pobočja, kjer je v mokrem večja nevarnost zdrs in že smo pri opuščeni planini Gozdec. V nadaljevanju hodimo po vse redkejšem gozdu in prispemo do manjšega izvira. Tudi v nadaljevanju hodimo po travnatem pobočju – nevarnost zdrs, in kmalu prispemo do ruševin stare koče. Pot nas nato pripelje s krajšimi spusti in vzponi do doline Zadnji dol. V nadaljevanju prečimo melišče in kmalu prispemo do vstopa v zahtevnejši del poti. V zgornjem delu te poti so nam v pomoč klini in jeklenice. Sledi še vzpon po rahlo gruščnatem terenu do našega cilja.

Vračamo se po isti poti. V primeru obratovanja žičnice na Kanin jo lahko izkoristimo, po želji udeležencev. Obstaja tudi alternativa, da je izhodišče na Italijanski strani, kjer se ravno tako povzpemo z žičnico.

TRIGLAV (2864 M), SOBOTA-NEDELJA, 15.-16. 8. 2026

JANEZ MEDVED

- Zborno mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** Pokljuka, Rudno polje (1347 m)
- Čas hoje:** 2-dnevna tura
- Zahtevnost:** zelo zahtevna markirana pot
- Potrebna oprema:** standardna gorniška oprema, primerna turi
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026, ne pozabite osebne izkaznice
- Prijave:** do četrтка, 13. 8. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail: anaboznar111@gmail.com, ali pdlpp1974@gmail.com

Foto: Janez Medved

Kratek opis poti:

S parkirišča na Rudnem polju (1347 m) se usmerimo na makadamsko cesto, ob kateri so kačipot za Triglav. Ves čas sledimo markirani poti, ki je lahko sledljiva. Kmalu bomo levo pod seboj opazili planino Konjščico (1438 m). Še naprej prispemo v dolino Jezerca in se usmerimo proti Studorskemu prevalu (1892 m). Od tu dalje sledi skoraj položna pot do Vodnikovega doma (1817 m). Nadaljujemo proti Triglavu in Konjskemu sedlu (2020 m). Od tu dalje nadaljujemo pot proti Kredarici (2541 m), kjer bomo prespali. Odvisno od vremena in razpoložljivega časa se odločimo za vzpon na vrh Triglava (še isti dan ali naslednje jutro).

Vračamo se po isti poti.

PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, PETEK-NEDELJA, 21.-23. 8. 2026

TOMAŽ RUSIMOVČ

- Vodniki:** Tomaž Rusimovič, Janez Medved, Stanislav Kragelj
- Zborno mesto:** v petek, 21. 8. 2024, ob 17.00 pred sedežem društva PD LPP na Celovski 160 v Ljubljani; povratek v nedeljo, 23. 8. 2026, pozno popoldan
- Prevoz:** društveni kombi in osebna vozila
- Cilj:** Fužinske planine
- Izhodišče:** Planina Blato
- Čas hoje:** prvi dan: 1 ura, drugi dan: prva skupina 8–10 ur, druga skupina 5–6 ur, tretji dan: 3–4 ure
- Zahtevnost:** prvi dan nezahtevna pot, drugi dan zahtevno brezpotje, tretji dan nezahtevna pot
- Potrebna oprema:** pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter
- Prehrana:** na izletih malica in pijača iz nahrbtnika, ostalo iz ponudbe naše koče
- Prijave:** do srede, 19. 8. 2026, društvena pisarna v času uradnih ur na tel. 01/58 22 751 ali Ana Božnar (031

699 786) ali e-mail: pdlpp1974@gmail.com

Članska izkaznica: izlet je namenjen samo članom PD LPP s plačano članarino za tekoče leto 2026 in za člane SPD Trst

Opis poti:

Zopet se bomo podali v zamaknjen in samotni svet Fužinskih planin, kot to področje imenuje alpinist in planinski pisec Tine Mihelič. Koncept našega tridnevnega pohoda, ki ga imenujemo »Planinarjenje po Fužinskih planinah«, bo letos v grobem enak kot lani, v podrobnostih in ciljih pa malo drugačen.

Planinarjenje je zastavljeno tako, da je petek popoldan namenjen premiku iz Ljubljane do naše koče na Planini pri Jezeru, v soboto pa zgodaj zjutraj odidemo proti ciljem naših dveh izletov, ki sta običajno eden manj, drugi pa bolj zahteven.

Pozno popoldan imamo vsi udeleženci druženje ob našem žaru, kjer priložnostni kuhar poskrbi za »roštiljado«, naš gospodar pa za pijačo. Nedelja je namenjena krajšim individualnim ali skupinskim izletom v okolico, popoldan pa povratku v dolino.

Torej, kot po navadi, v petek pozno popoldan se bomo iz Ljubljane odpravili v Staro Fužino in od tam preko Planine Blato do naše gostoljubne koče. Drugi dan bosta organizirana dva izleta po brezpotjih Fužinskih planin, od katerih bo eden krajši, z malo nižjimi vrhovi, drugi pa malo daljši in bo imel za cilj višje vrhove.

Zahtevnejši izlet bo prečenje Vršakov in je namenjen le dobro uhojenim planincem, ki so večji hoje po brezpotju. Vršaki so trije vrhovi (2448, 2422 in 2431 m) v strmem ostenju nad potjo, ki vodi od Hribaric do Vrat. Sledimo markirani poti mimo Dednega polja do Vrat, tam pa se spustimo proti Globoki konti do vznožja Vršakov. Na greben Vršakov je treba malo poplezati in se tu in tam prijeti za kako skalo, nato pa sledi razgledna hoja po grebenu Vršakov, ki ni problematična in se na koncu spusti do planote na vrhu Hribaric. Od tu se lahko spustimo po dolinski markirani poti nazaj do Vrat, ali pa po brezpotju po dolini za Debelim vrhom, do Lazovškega prevala in nato preko Planine V Lazu do naše koče.

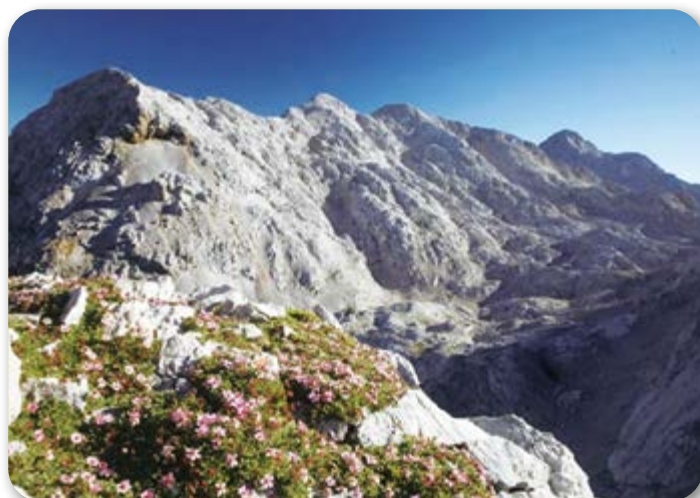
Druga skupina pa bo imela lažjo turo in bo za cilj imela Belo glavo (1926 m), ki leži v dolini med Vogli in Kopico. Lani so si Bohinjski reševalci izbrali Belo glavo za svoj 24. spominski pohod (skoraj 100 udeležencev), zato upam, da so pustili za sabo uhojeno stezico, po kateri bomo šli tudi mi. Pot na Belo glavo

gre od naše koče preko Dednega polja proti Vratom, le da pod Kreda zavijemo desno v smeri Bele glave. Po osvojitvi vrha se odpravimo proti Štapcam in preko Planine Ovčarija nazaj na našo kočo.

Po povratku obeh skupin si bomo spekli nekaj dobrot na plinskem žaru (darilu našega člana Franca Starca iz SPD Trst), nato pa bo ostanek sobotnega večera, namenjen veselemu druženju, za katerega bo vsak prispeval malo dobre volje, naš gospodar pa bo poskrbel, da nihče ne bo žejen.

V nedeljo se bomo dopoldan lahko podali na lažje izlete (Pršivec, Vodični vrh, Botrova jama ali pa celo Vrh tresočih kolen?), nato pa po kosilu krenili proti domu.

Vse pa se lahko še spremeni – odvisno od vremena in volje udeležencev ter vodnikov. Prijavite se, ne bo vam žal, saj vas na izlet vabi UO PD LPP, ki bo tudi kaj prispeval!

*Vršaki
Foto: Peter Strgar*

Bela glava (v ozadju Kopica)

Bela glava na zemljevidu

Francova plinska plošča nikoli ne razočara!

VERNAR (2225 M), SOBOTA, 29. 8. 2026

RAŠO ADROVIĆ

- Zbrno mesto:** ob 7.00 uri pred sedežem PD LPP na Celovski c. 160 v Ljubljani
- Prevoz:** društveni kombi ali osebni avtomobili
- Izhodišče:** konec ceste na Pokljuki (1312 m)
- Čas hoje:** 7–8 ur
- Zahtevnost:** zelo zahtevna
- Potrebna oprema:** čelada, standardna gorniška oprema glede na zahtevnost ture
- Članska izkaznica:** plačana članarina za leto 2026
- Prijave:** do četrтка, 27. 8. 2026, društvena

pisarna v času uradnih ur na tel. št.: 01/58 22 751, ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786 oz. e-mail pdlpp1974@gmail.com

Kratek opis poti:

S parkirišča na koncu ceste na Pokljuki nadaljujemo po kolovozu v smeri planine Konjščice. Od planine Konjščice nas bo vodila markirana pot do Jezerc, naprej proti Studorskemu prevalu do Vodnikovega doma. Pri Vodnikovem domu se usmerimo desno v smeri Bohinjskih vratc in Krme, kjer se najprej vzpnemo mimo botaničnega vrta, nato pa se pričnemo strmo vzpenjati po strmih, večinoma travnatih pobočjih med Vernarjem na levi in Toscem na desni. Višje dosežemo neizrazito dolinico, po kateri se v nekaj minutah vzpnemo na Bohinjska vratca, od koder se nam odpre lep pogled proti Krmi.

Z Bohinjskih vratc nadaljujemo levo na neoznačeno stezico, ki vodi po travnatem pobočju navzgor. Travnato pobočje postaja vse bolj strmo in je posebno še v mokrem zelo nevarno za zdrs. Strmi stezi, ki poteka rahlo levo od grebena, nato sledimo vse do travnatega predvrha na višini 2183 m.

S predvrha nadaljujemo po grebenu in se sprva nekaj metrov strmo spustimo po skalnatem pobočju. Nadaljujemo po grebenu, ki postane precej ozek in izpostavljen. Hodimo večinoma po levi strani grebena, smer pa nam kaže tudi nekaj močicev. Sledi še nekaj zelo kratkih plezalnih mest (I-II stopnja) in že smo na vrhu Vernarja. Vračamo se po isti poti.

PRENOVA SOLARNEGA SISTEMA KOČE NA PLANINI PRI JEZERU V LETU 2026

TOMAŽ RUSIMOVİČ, TOMAŽ KOROŠEC (VELOG D.O.O.)

Čeprav smo v zadnjih letih stalno dograjevali in posodabljali solarni sistem koče, se je lani dogajalo, da je sistem tudi v sončnem vremenu deloval na robu zmogljivosti (10 kW). Na kritično stanje je vplival povečan obisk, pa tudi nov pomivalni stroj, ki smo ga kupili predlani. Pomivalni stroj je bistveno razbremenil osebje, saj se krožniki, skodelice in jedilni pribor v njem hitro in temeljito operejo. V oblačnih dneh pa se je dogajalo, da se je zaradi premajhne akumulacije energije v baterijah agregat avtomatsko zagnal tudi po dvakrat na dan.

Dva dejavnika sta bila prelomna, da smo se odločili za generalno prenovo solarnega sistema, kar je potrdil tudi UO PD LPP: prvi je bil razpis Eko sklada za energetsko sanacijo planinskih koč, drugi pa informacija, da je Planinsko društvo Srednja vas lani na Vodnikovem domu izvedla popolno prenovo otočne sončne elektrarne in tako zagotovila dobro in stabilno oskrbo s solarno električno energijo skoraj brez uporabe agregata.

Prijatelji iz PD Srednja vas so nam podrobno opisali, kaj so naredili in kako njihova solarna elektrarna deluje. Tako smo pridobili novo znanje in vedenje, kako je tehnologija na področju solarnih sistemov napredovala, in na podlagi tega navezali stike s podjetjem VELOG, ki je izvedlo prenovo na Vodnikovem domu. Organizirali smo obisk strokovnjaka iz Veloga, ki si je ogledal obstoječe stanje na naši koči, in v nekaj dneh smo imeli ponudbo, ki smo jo uporabili za prijavo na razpis Eko sklada.

Po nekaj tednih smo dobili informacijo, da je naša vloga odobrena, in podpisali smo tudi pogodbo za 70 % nepovratnih sredstev za predvideno investicijo. V maju bomo to investicijo izvedli in si zagotovili novo otočno sončno elektrarno, ki bo zagotovila pokritje naših potreb po elektriki z nekaj rezerve.

Kratek opis investicije v otočno elektro elektrarno

V okviru prenove podjetja Velog d.o.o. bo obstoječi sistem nadgrajen v sodobno otočno sončno elektrarno, zasnovano za bistveno večjo zanesljivost, daljšo življenjsko dobo in višjo energetsko samozadostnost v zahtevnih gorskih razmerah. Ključna sprememba bo prehod s klasičnih svinčevih akumulatorjev na sodobno tehnologijo LiFePO_4 (LFP), ki bo v primerjavi s svinčevimi baterijami omogočala do petkrat daljšo življenjsko dobo. Medtem ko imajo obstoječi OPzV

akumulatorji približno 1.200 ciklov, bodo LFP baterije dosegale okoli 6.000 ciklov, hkrati pa bodo zagotavljale bistveno večjo varnost in stabilnost delovanja.

Slika 1: LiFePO₄ hranilnik

Kapaciteta hranilnika bo povečana na 61,44 kWh, pri čemer bo zaradi 90-odstotne globine praznjenja uporabne približno 56 kWh energije. To bo predstavljalo kar trikrat več uporabne energije v primerjavi z obstoječim sistemom, ki ima 36 kWh nazivne kapacitete in približno 18 kWh dejansko uporabne energije pri 50-odstotni globini praznjenja. Povečana kapaciteta bo neposredno vplivala na večjo avtonomijo objekta in bo omogočala občutno redkejši zagon agregata, ki bo potreben le še v daljših obdobjih neugodnih vremenskih razmer.

Pomembna nadgradnja bo izvedena tudi na proizvodnem delu sistema. Moč fotonapetostnih modulov se bo povečala iz 7,84 kWp na 17,45 kWp (kWp pomeni vršno moč fotovoltaične sončne elektrarne, izmerjene v laboratorijskih pogojih), kar bo omogočalo bistveno višjo dnevno proizvodnjo energije in hitrejše polnjenje hranilnika. Vgrajeni bodo sodobni »Full Screen« fotonapetostni moduli, ki zaradi zasnove brez robov omo-

Slika 2: nabiranje umazanije - PV modul brez roba in klasičen PV modul z robom

gočajo boljše samočiščenje, manj zadrževanja snega in umazanije na robovih ter posledično višji izkoristek skozi vse leto. Z dodatno vgradnjo optimizatorjev se bo še izboljšalo delovanje sistema, predvsem v razmerah delnega senčenja, hkrati pa bo optimizirano delovanje tako novih kot obstoječih modulov.

Slika 3: razsmernik

Moč razsmernika se bo povečala iz 10 kW na 16 kW, kar bo omogočalo zanesljivo napajanje večjih porabnikov in boljše prilagodljivost sistema ob povečanih obremenitvah. Celoten sistem bo zasnovan kot popolnoma otočna elektrarna, ki bo združevala visoko zmogljivost, zanesljivo shranjevanje energije in napredno upravljanje.

Nov sistem bo tudi omogočal daljinski nadzor in upravljanje preko aplikacije, ki bo omogočala sprotno spremljanje proizvodnje, porabe in stanja hranilnika ter prilagajanje nastavitev glede na potrebe objekta in vremenske razmere. Uporabniški vmesnik bo pregleden in prijazen, kar bo omogočalo enostavno upravljanje tudi brez poglobljenega tehničnega znanja.

Z načrtovano prenovo bo koča pridobila sodoben, učinkovit in dolgoročno vzdržen energetske sistem, ki bo zagotavljal večjo energetsko neodvisnost, manjšo odvisnost od agregata ter zanesljivo oskrbo z električno energijo.

Slika 4: prikaz aplikacije na telefonu

SLOVO OD VETERANA – NAŠEGA KOMBIJA RENAULT TRAFIC PASSENGER

TOMAŽ RUSIMOVIČ

Članek s podobnim naslovom sem v Gorskem popotniku objavil daljnega leta 2014, ko smo se poslavljali od kombija Citroën Jumper, ki je bil star 16 let in je naredil 277.000 km. Takrat smo kupili tri leta star Renault Trafic Passenger, ki je imel 74.000 prevoženih kilometrov in so ga v servisu Renault v Lescah uporabljali v nabavni službi. Naš kombi je letos star 14 let in ima okoli 170.000 prevoženih kilometrov, še vedno je v dobri kondiciji in z njim zadnja leta nimamo težav, saj ga v delavnicah LPP dobro servisirajo in skrbijo za njegovo vitalnost.

Vendar smo se na upravnem odboru društva odločili, da je čas za zamenjavo, saj so se na razvoju kombijev v zadnjih desetih letih naredili veliki koraki in so njihovi asistenčni sistemi na ravni sodobnih osebnih avtomobilov. Na ta način je sodobne kombije veliko lažje in varneje voziti in tudi za potnike so udobnejši in bolj varni.

Odgovorno nalogo, da izbere ustrezen nov kombi in analizira ponudbo slovenskih prodajalcev je lani spomladi prevzel član upravnega odbora društva Andrej Osterman in v jeseni smo obravnavali njegovo analizo tržišča. V ožji izbor sta prišla dva kombija: Toyota Proace Verso long 8+1 in Renault Trafic – TPMR podaljšan 8+1. Oba kombija sta bila v istem cenovnem razredu 40–50.000 €. Z Andrejem sva obiskala oba avtosalona in se po tehtnem premisleku odločila za Renault, ki je imel za podobno ceno več dodatkov in asistenčnih sistemov, izgleda bolj robustno in je večji od Proace Verso.

Če naštejemo le nekaj karakteristik, ki jih bo imel novi kombi, ki ga bomo predvidoma prevzeli v prvi polovici februarja: kombi je podaljšana verzija 8+1, zato ima večji prtljažnik, v katerem je tudi homologizirana oprema za pritrditev invalidskega vozička; za prvimi vrati ima na obeh straneh drsna vrata; zadnja vrata prtljažnega prostora pa so dvizna; ima avtomatski menjalnik z devetimi prestavami; ima sprednje, zadnje in stranske parkirne senzorje, samodejni prekllop dolge in kratke luči, meglenke spredaj in zadaj, zadnjo kamero, senzor za dež, 8-colski zaslon, občutljiv na dotik (USB, Bluetooth, telefon, DAB, Android avto, Apple car Play in navigacijo); ima prepoznavanje znakov za omejitev hitrosti in alarm ob prekoračitvi, tempomat in še več dodatkov, ki omogočajo varnejšo vožnjo. Barva bo bela (tudi odbijači).

Strokovne službe LPP nam bodo pomagale pripraviti predlog, kako bomo kombi polepili in dodali tudi kakšno reklamo za storitve LPPja. Stari kombi pa bomo verjetno prodali po sistemu staro za novo in se ne bomo ukvarjali s prodajo.

Prepričan sem, da bodo z novo pridobitvijo zadovoljni tudi naši vozniki in bomo svoje člane varno in udobno vozili na izlete ali na delovne akcije.

Z MLADOSTNO ENERGIJO IN IZKUŠNJI NA TRIGLAV – SKLEPNI PLANINSKI DVODNEVNI POHOD PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA 7. IN 8. 9. 2025

ANDREJA KORDIŠ

Prvi septembrski konec tedna je Planinska skupina Srednje frizerske šole Ljubljana pod mentorstvom **Sabine Kolenc** in **Andreje Kordiš** in ob pomoči izkušenih gorskih vodnikov **Janeza Medveda** in **Staneta Kraglja** iz PD LPP, uspešno izvedla sklepni dvodnevni planinski pohod šolskega leta 2024/2025 – na Triglav.

V soboto, 7. septembra, se je skupina trinajstih pohodnikov v zgodnjih jutranjih urah podala iz Ljubljane proti **dolini Kot**, kjer se je pri Lengarjevem rovtu začela zahtevna, a izjemno lepa pot proti **Domu Valentina Staniča** in naprej na **Kredarico**. Že na izhodišču je bilo čutiti veliko pričakovanje in zanos, ki ga je spremljalo idealno vreme ter vedrina v obrazih dijakov.

Vzpon skozi gozd, mimo studenca na višini 1340 metrov in naprej po gruščnatem pobočju do Debelega kamna, je bil prvi resnejši preizkus vztrajnosti. Na razpotju se je skupina razdelila: del pohodnikov se je podal na zahtevno pot proti **Vrbanovim špicam**, drugi pa so nadaljevali pot proti **Staničevi koči**, kjer smo se pozneje vsi spet srečali. Tam smo si privoščili počitek, kavo in malico iz nahrbtnika ter prisluhnili zanimivim zgodbam vodnika Janeza, ki je z dijaki delil tudi izkušnje s svojega obiska **Himalaje**.

Popoldne je sledil vzpon proti **Triglavskemu domu na Kredarici**, kjer smo ob razgledni poti občudovali skupine gamsov in ob izjemnih razgledih občutili, da smo že zelo blizu vrha. V domu smo se pripravili na plezalni del poti – z opremo, pasovi, čeladami in samovarovalnimi kompleti, ki jih je skupini prijazno posodilo **PD LPP**.

Pod vodstvom izkušenih spremljevalcev so se dijaki pogumno podali na sklepni vzpon. Korak za korakom, s popolno zbranostjo in medsebojno podporo smo po dveh urah varnega pleza-

nja stopili na **vrh Triglava (2864 m)**. Sledilo je nepozabno doživetje: skupinska fotografija pri **Aljaževem stolpu**, simbolični »krst« štirih novih pravih Slovencev in širok nasmeh ponosa ob uspehu.

Na vrhu nas je pozdravil rahel veter, razgledi pa so segali do daljnih gora. Med vračanjem na Kredarico smo občudovali spreminjanje vremena in igro meglic nad grebeni. Po topli večerji in nočitvi na skupnih ležiščih je naslednje jutro sledil spust v dolino – poln klepetov, smeha in spominov na nepozabno izkušnjo.

Mentorici sva ob vrnitvi poudarili pomen tovrstnih dejavnosti za osebno rast mladih. Pohod na Triglav ni le fizični izziv, ampak tudi šola vztrajnosti, sodelovanja in spoštovanja narave. Veseli sva, da je Planinska skupina SFŠ Ljubljana ponovno dokazala, da zmore veliko, če stopi skupaj. Zelo pomembno in pohvale vredno je tudi sodelovanje s planinskih društvom LPP.

Pohod je bil že **tretji uspešen vzpon na Triglav** v zgodovini delovanja planinske skupine SFŠ Ljubljana in hkrati **zaključek planinske sezone 2024/2025**. Ob koncu smo mentorico Sabino presenetili še z rojstnodnevno pesmijo v Staničevi koči – prijeten trenutek, ki je dodal piko na i dvodnevni planinskemu doživetju, Sabina pa nas je vse skupaj povabila na pijačo v Mojstrani, kjer smo še nekaj časa podoživljali lepo planinsko druženje.

Fotografski utrinki s poti

Foto: Andreja Kordiš

PLANINSKI POHOD NA KOFCE

ANDREJA KORDIŠ

Foto: Andreja Kordiš

V soboto, 20. novembra 2025, smo se s planinsko skupino Srednje frizerske šole Ljubljana odpravili na planinski pohod iz Matizovca do Doma na Kofcah (1488 m). Osem pohodnikov je v oblačnem in mrzlem jutru stopilo na pot, ki je bila večinoma zasnežena in pomrznjena, a dobro shojena in varna.

Vzpon je potekal v dobrem tempu in prijetnem vzdušju. Dijaki so bili razpoloženi, zgovorni in vztrajni, zimski gozd pa tih in umirjen. Ob prihodu na Kofce nas je presenetila še neogreta koča, saj so oskrbniki prispeli le malo pred nami. Situacijo smo sprejeli mirno: zavili smo se v tople odeje, pili čaj iz termovk in malicali iz nahrbtnikov.

Pohod je bil zanimiv, sproščen in poln drobnih izkušenj, ki ostanejo za vedno.

PLANINSKA SKUPINA NA KOMPOTELI

ANDREJA KORDIŠ

Foto: Andreja Kordiš

V soboto, 13. decembra 2025, smo se s planinsko skupino SFŠ Ljubljana odpravili na Kompotelo in Vrh Korena. Medtem ko je Ljubljansko kotlino že ves teden prekrivala megla, smo se mi povzpeli nad njo – v sonce, sneg in jasne razglede.

Devet pohodnikov, med njimi dijaki in upokojeni učitelj frizerstva, je v dobrem razpoloženju stopalo po utrjeni poti. Nadelo smo si derezice, se ustavljali ob razgledih in uživali v tišini gora. Sneg se je bleščal, megla v dolini pa je delovala kot mehka odeja.

Na vrhu razgledne Kompotele smo doživeli prav posebno srečanje – gospa, frizerka, je prepoznala svojega nekdanjega učitelja praktičnega pouka. Nastala je večgeneracijska fotografija, obujali so se spomini, mi pa smo se še enkrat prepričali, kako majhen in povezan je svet frizerstva.

Krstili smo nove planince, pritisnili žige v dnevnik in se podali še na Vrh Korena. Na poti so se pletle zgodbe, delila se je malica in pomoč – tudi takrat, ko je kdo ostal brez sendviča.

Planinska skupina SFŠ Ljubljana in Planinsko društvo LPP dokazujeta, da so hribi prostor sodelovanja, učenja, povezovanja in srčnosti.

ZIMSKI KORAKI PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA PO VELIKI IN MALI PLANINI

ANDREJA KORDIŠ

V soboto, 10. januarja 2026, je planinska skupina Srednje frizerske šole Ljubljana, ki deluje pod okriljem PD LPP Ljubljana, doživela pravo zimsko pravljico. Mentorici planinske skupine, Sabina Kolenc in Andreja Kordiš, sva uspešno izvedli četrti planinski pohod v letošnjem šolskem letu, ki je udeležence popeljal iz **Kamniška Bistrice** proti planinskemu svetu Velike in Male planine. Pohoda se je udeležilo deset pohodnikov – štirje dijaki, bivši dijak in nekdanji učitelj naše šole ter mentorici. Ob 7. uri smo se zbrali pred šolo in se z dvema avtomobiloma odpravili proti izhodišču. Zima nam je bila naklonjena: dan je bil sončen, jasen in hladen.

Pogled na megleno Ljubljansko kotlino. Na terasi pri zgornji postaji gondole.

Iz doline smo se z nihalko povzpeli do zgornje postaje pri gostišču Šimnovec, kjer smo si nadelo derezice – pot je bila namreč poledenela. Hoja ob robu smučišča nas je vodila do razpotja, nato pa po grebenu proti najvišji točki Velike planine, Gradišču. Razgledi v megleno dolino in s soncem obsijane vršace so bili res nepozabni.

Skupinska slika na razglednem delu na poti proti Gradišču.

Pri kapelici smo si vzeli čas za počitek in malico iz nahrbtnikov, nato pa pot nadaljevali do **Domžalskega doma na Mali planini**. Topel napitek v prijetno ogreti koči je bil dobrodošla nagrada za trud. Tam smo izpolnili in žigosali planinske knjižice ter v planinski dnevnik zapisali vtise s poti.

Sledil je zabaven del dneva – z lopatami smo se spuščali po pobočju nad kočo in se preizkusili v stoji na snegu. Smeh, navdušenje in otroška razigranost so dokazovali, da planinstvo ni le hoja, temveč tudi veselje in sprostitvev. Dijaki so res uživali v spuščanju z

lopatami in tekmovali, kdo bo opravil najdaljšo pot.

Ob povratku smo se sprehodili do **Zelenega roba**, od koder smo se po sankaski progi z lopatami spustili do spodnje postaje gondole. Čeprav je bila proga mestoma kamnita, je bil spust prava mala dogodivščina, polna smeha, fotografij in zabavnih videoposnetkov.

V dolino nas je znova popeljala nihalka – za nekatere udeležence sploh prvič, kar je doživetju dodalo še poseben čar. Na cilju smo bili prijetno utrujeni, nasmejani in bogatejši za novo izkušnjo.

Uživanje v krasni naravi, nepozabnih razgledih in druženju.

Med hojo po idilični zasneženi planini.

Igre na snegu.

CAMINO INGLÉS – DOŽIVETJE PLANINSKE SKUPINE SFŠ LJUBLJANA

SABINA KOLENC, SREDNJA FRIZERSKA ŠOLA LJUBLJANA

Camino de Santiago ali Pot svetega Jakoba je ena najstarejših romarskih poti v Evropi. Danes pa Camino ni le verska pot, temveč osebna izkušnja, preizkus vztrajnosti, povezanosti in notranje rasti.

Planinska skupina SFŠ Ljubljana se je med zimskimi počitnicami, od 21. februarja do 1. marca 2025, odpravila na Camino Inglés – pot, ki vodi od obmorskega mesta Ferrol do Santiaga de Compostela. Skupino je sestavljalo 13 udeležencev: štirje učitelji, sedem dijakov in dve zunanji udeleženki. Načrtovana dolžina poti je bila približno 115 kilometrov, vendar smo zaradi zaprtih prenočišč na koncu prehodili skoraj 160 kilometrov. Etape so bile dolge od 15 do 36 kilometrov. Hodili smo po gozdovih evkaliptusa, mimo kamnitih vasi, ob rečnih dolinah in čez griče Galicije. Dež, veter in utrujenost so bili stalni spremljevalci.

Camino je dijake postavil pred številne izzive – fizične in psihične. Žulji, težki nahrbtniki, utrujene noge in trenutki dvoma so se prepletali z občutki ponosa, zadovoljstva in povezanosti.

Posebna vrednost poti je bila skupinska dinamika. Učitelji in dijaki smo postali sopotniki. Pomagali smo si, se spodbujali in se skupaj veselili vsakega prehojenega dne. Prihod v Santiago de Compostela je bil čustven vrhunec. Pogled na mogočno katedralo je mnogim prinesel solze v oči. Prevezeli smo potrdila

Compostela, a pravi dosežek je bil občutek, da smo zmogli. Camino Inglés nam je pokazal, da hoja ni le premikanje po prostoru, temveč pot vase. Dijaki so domov prinesli več samozavesti, vztrajnosti in občutek, da skupaj zmoremo več.

Planinska skupina SFŠ Ljubljana s takšnimi projekti dokazuje, da je učenje najmočnejše takrat, ko ga doživimo. Camino ostaja simbol poti, ki se ne konča v Santiagu, temveč se nadaljuje v življenju.

Buen Camino!

PRISPEVEK Z USPOSABLJANJA – TEČAJ VARNE HOJE V GORE V ZIMSKIH RAZMERAH – ZIMSKA PRAVLJICA – POHOD NA PLANINO PRI JEZERU, SOBOTA, 31. 1. 2026

ANDREJA KORDIŠ

Foto: Andreja Kordiš in Tomaž Rusimovič

V soboto, 31. januarja 2026, smo se člani planinskega društva LPP podali na lahko zimsko turo proti **Planini pri Jezeru**. Snežnega pohoda se je udeležilo dvanajst pohodnikov, vodila pa sta ga izkušena vodnika Stane Kragelj in Janez Medved, ki sta z mirnostjo in strokovnostjo poskrbela za varno in poučno doživetje.

Zbrali smo se ob 7. uri pred društveno pisarno in se z dvema avtomobiloma odpeljali proti izhodišču v **Stari Fužini**. Zima nam je bila naklonjena: snega je bilo dovolj, smreke so bile obložene s snegom, pokrajina je bila pobeljena in hoja po uhojeni gazi zanimiva in privlačna. Oblačen dan in temperature okoli ledišča so ustvarjali pristen zimski ambient.

S parkirišča smo krenili po gozdni poti proti planini **Vogar**, mimo Kosijevega doma, nato nadaljevali proti planini Blato in naprej po zasneženi gozdni poti do našega cilja. Ritem hoje je bil umirjen, večkrat smo se ustavili, se okrepčali in si po potrebi nadeli derezice za varnejši vzpon.

Na začetku naše poti.

Skupinska hoja skozi gozd.

Kažipoti na poti.

Na Planini pri Jezeru nas je v topli brunarici pričakal gospodar Marko in njegova žena Mojca ter nas gostoljubno pogostila s toplim čajem. Čeprav je naša brunarica majhna, se je izkazalo, da je v dobri družbi in povezanosti vedno dovolj prostora za vse. Pogovor o zanimivih gorskih dogodivščinah nam je krajšal skupni čas.

Uspešno smo prigazili do koč na Planini pri Jezeru.

Gostoljubni gospodar Marko in njegova žena Mojca sta na planino prišla dan prej s turnimi smučmi.

Poseben poudarek dneva je bila praktična predstavitev in uporaba lavinske opreme. Vodnik Stane nam je najprej razložil delovanje žolne, nato pa smo se sami preizkusili v iskanju domnevnega ponesrečenca. Sledilo je sondiranje, pri katerem smo se naučili prepoznati razliko med dotikom snega, zemlje in »človeka«. Vodnik Janez je nato demonstriral še ustavljanje s cepinom. Vajo smo izvedli praktično – z nadzorovanim padcem in zaustavljanjem s pravilnim položajem telesa, oklom in dvignjenimi nogami. Čeprav razmere niso povsem posnemale realnih zdrsov, je bila vaja izjemno poučna in je marsikomu dala nov občutek samozavesti v zimskem svetu gora.

Vaja z žolno.

Vaja v ustavljanju s cepinom.

Ob povratku v dolino smo se ustavili še v gostilni, kjer smo ob toplem pogovoru podoživljali prehojeno pot in z navdušenjem spremljali novico o zmagi Domna

Po uspešno zaključenem tečaju.

Prevca v Willingenu. Razpoloženje je bilo sproščeno, pogovori pa so že segali naprej – dotaknili smo se tudi načrtovanja zahtevnejše ture na Veliki Klek, ki bo zahtevala še več znanja, pripravljenosti in skupinske usklajenosti.

Domov smo se vrnili prijetno utrujeni, a notranje bogatejši. Takšni zimski pohodi niso le pot skozi sneg in gozd, temveč pot k zaupanju, učenju in skupni rasti.

KAKO SMO SE TUDI LETOS VESELILI PR` MEHAČK ADRIANA GABERŠČIK

Ko se krajša dan in zadiši po zimi, ko se naše misli že ozirajo proti koncu leta, nas v društvu čaka še zadnji dogodek v letu – novoletno druženje Pr` Mehačk. Seveda se ga veselimo, pa vendar nas malo skrbi, kako bo z vremenom, saj se moramo v skladu z našim planinskim duhom tja odpraviti peš in si »zaslužiti« kosilo, pa tudi obisk Božička in zvestega spremljevalčka Palčka. Vreme nam je bilo naklonjeno. Bilo je sicer oblačno, ne preveč hladno in pot je bila kopna.

Po obvezni jutranji kavici v Polhovem Gradcu smo se zapeljali v Mačkov graben, od tam pa peš po ustaljeni

poti, na kateri nam je Tomo povedal še nekaj zanimivosti iz življenja Pavla Kozjeka.

Na ovinku pod kmetijo sledi obvezna pavza s »sadržimi« poživil, od katerih ostane samo še nekaj »krhljev«. Okrepljeni stopimo na pot do Gont in spet počitek s sendviči, potem pa kar planemo na vrh Polhograjske grmade. Vrh, slikanje, piškoti, dobra volja – nič ne manjka.

Spustimo se do Svete Uršule, o katere življenju izvedemo veliko zanimivega. Tomo se res vedno potrudi, da je vedno kaj novega. In že se naše oči ozirajo proti cilju – Mehačku. Tam nas že pričakujejo člani, ki so prišli po krajši poti. Kosilo je slastno, pijača dobra in pogovori živahni. Seveda vsi nestrpnost čakamo Božička. In smo uslišani. Palček in Božiček nas razveselita z darili. Slikanje je v polnem teku, veselje in prešeren smeh pa prav tako. Prijetno vzdušje nas prevzema in tudi kakšna pesem zazveni.

A vsega lepega je enkrat konec. Tudi Mehačka v letu 2025. Se že veselimo novega v letošnjem letu.

MARTINOVANJE – ALI PO DOMAČE KOSTANJEVA NEDELJA 2025

MARUŠA REYA

Foto: Tomaž Rusimovič

Bom pričela nekako pravljичno.

Začelo se je nekega sivega mokrega nedeljskega jutra, ko se je, v nasprotju z vremenom, na dvorišču LPP zbirala dobrovoljna, optimistična družina pohodnikov v volji, da se bo imela kar se da lepo, en z drugim, z lepimi razgledi, z dobro jedačo in pijačo.

Tako odločeni smo krenili s polnim avtobusom proti Opčinam, kjer smo se po enem letu ponovno srečali s skupino za ta izlet nepogrešljivih prijateljev, članov društva SPDT. Brez objemov, pozdravov, iskrenih dobrodošlic tu ne gre nikoli. To je tradicija. To ostaja tudi pod novo simpatično predsednico Loredano Gec, ki nas nagovori na začetku pohoda in na koncu, ko se že začnemo odpravljati vsak svojo pot proti domu.

Odpeljemo se proti Obelisku nad Trstom, ki so ga l. 1839 postavili v zahvalo avstrijskemu cesarju Francu I, ki je dal l. 1930 zgraditi cesto Napoleonova pot – Strada Napoleonica med Opčinami in Trstom.

Naša izhodiščna točka nas vodi od Obeliska po gozdnatem pobočju do Barkovelj. Počasi se sprehajamo skozi nizek gozd, pa grmičevje, ki prehaja od kraškega grma ruja – vrste, ki je na Krasu nadomestila izsekane gozdove. Navadni ruj je 5 do 7 m visok grm, ki se občasno lahko razvije v majhno drevo. Naletimo na predele fliša, ki se zapleta s Krasom. Tempo je zmeren, primeren za vse in dolga četa se zato dokaj strnjeno spušča proti cilju.

Družimo z različnimi vrstami rastlinja, saj se sprehajamo od 350 metrov n/v pa vse do morja. Občasno se nam nudijo enkratni razgledi, kjer se občudujoče ustavljamo in malo poslikamo, saj je vidljivost kar v redu. Vso pot nam neutrudna »tržaška« Marinka govori o pričujoči naravi, ki nas obdaja in pove še kup zanimivosti. Hvala, Marinka!

Z glavne poti se nekje po polovici hoje odcepimo od glavne poti in se spustimo preko zidu po »lojtrci«, ki jo je v ta namen ponudil Franci, svojemu društvu več kot predan član SPDT. Res je neverjeten, saj se potem že nižje, blizu Barkovelj ustavimo še na njegovi domačiji, kjer smo bogato postreženi s še vročimi klobasam, kruhom, pa seveda tudi pijače ni zmanj-

kalo. Bilo nas je kar čedno število, nas iz Ljubljane okoli 30, družčine prijateljev iz Trsta pa še več, tako da lahko samo upamo, nismo preveč oplenili njegove shrambe. Hvala Franci!

S kolegicami smo občudovala njihov vrt, poln nekih nam malo znanih ali neznanih vrst zelenjave. Tam okoli so tudi oljke, pa trte, skratka raj v malem, ki pa gotovo terja pridne roke in veliko časa. Saj vemo, da brez nič ni nič!

Manjši oljčni nasadi in vinogradi nas potem spremljajo vse do Barkovelj, kjer se ustavimo – preden stopimo v morje – pred nekim dvoriščem z napisom na ograji, kjer zavijemo desno in pridemo pred stavbo društva SPDT. Notri je seveda vse pogrnjeno, pripravljeno na slastno pogostitev, ki so jo dobri gostitelji naročili preko cateringa. Zunaj pa se še vedno peče kostanj. Ki so ga pridno najprej zarezovali tisti, ki se niso sprehodili z nami, med drugimi tudi naš neutrudni Herman.

Od dobrot si je moj želodec najbolj zapomnil sladke in slane štruklje, ki sem si jih naložila kar dvakrat. In seveda spet pečeno meso, dve vrsti pa zelje ... S polnimi želodci smo lupili še kostanj, dokler ni prišel čas slovesa. Tržaški prijatelji so odhajali posamično v svojim avtomobilih, mi pa smo se vkrcali v naš avtobus in se varno odpeljali proti Ljubljani. Del poti do Opčin, da se slučajno ne izgubimo, nas je spremljal Franc; hvala ti za tvoje vodenje in informacije.

Pred tem seveda kratek finalni poslovilni protokol opravita predsednika obeh društev, Loredana in Tomo. Bilo je ... kot vedno ... sproščeno, poučno, navdihujoče! Vsaj zame!

SKUPAJ DO VEČJE PREPOZNAVNOSTI: LPP D.O.O. IN PD LPP Z ROKO V ROKI

ANJA NOVAK

V PD LPP smo naredili nov, pomemben korak – začeli smo tesnejše sodelovanje s kolektivom LPP.

Ob začetku sodelovanja smo se srečali na skupnem sestanku, kjer so poleg marketinškega oddelka sodelovali tudi direktor ter drugi ključni člani kolektiva LPP. Srečanje je potrdilo, da imamo skupen cilj – večjo prepoznavnost PD LPP. Skupaj želimo tudi širši javnosti pokazati, da je naše planinsko društvo aktivno in odprto za nove člane. Srečanje je tako dalo zagon idejam, ki so se prelile v konkretne vsebine.

Za začetek je marketinški odelek LPP pripravil kratek in simpatičen video, ki na igriv način predstavi naše delovanje ter duh skupnosti, ki nas povezuje. Namen vsebine je jasen: povečati prepoznavnost društva, nagovoriti sodelavce in druge ljubitelje druženja ter jih povabiti, da se nam pridružijo.

Video so podelili na svojih uradnih družbenih omrežjih (Facebook in Instagram), delili pa smo ga tudi mi na naših profilih. Veseli bomo vsakega ogleda, všečka ali delitve – še posebej pa novih obrazov, ki bi se nam želeli pridružiti.

Hvala družbi LPP za odlično začetno tesno sodelovanje in sveže ideje.

Se kmalu javimo z ostalimi vsebinami in novostmi.

ŠE NEKAJ MALEGA OD MARKACISTOV

IVANKA BOŽNAR, NAČELNICA

Za nami je kar uspešno leto, vsaj glede dela markacijskega odseka.

Takoj na začetku sezone smo očistili pot od odcepa ceste na Vogar do poti, ki pelje na Planino pri Jezeru. To je tudi pot, ki nam dá zaradi snega, ki podre marsikatero drevo, vsako leto precej dela.

Urejena je bila tudi pot z Dednega polja proti Ovčariji in naprej.

Na strmi poti na Planino pri Jezeru pa smo naredili stopnice. To sta poleg naju z Žarkom pomagala opraviti tudi Tomo in Marko. Hvala za pomoč. Tomo pa je potem uredil tudi vsa pisarniška opravila, da smo končno pridobili sredstva PZS za urejanje planinskih poti. Končno je uspelo tudi to. To je za mene dokaz, da res delamo in da skrbimo za poti po naših Fužinskih planinah.

Vabim tudi ostale naše člane, da se nam pridružite pri delu. Najprej lahko samo kot člani našega PD, nato pa vas vabim, se odločite za usposabljanje za delo markacista. Več o tem pa v naslednjem članku.

Lep pozdrav in podružimo se kdaj tudi na naših poteh.

*Postavitev smerne table na Planini Blato
Foto: Tomaž Rusimovič*

*Izdelava stopnic na strmi potni na Planino pri Jezeru
Foto: Tomaž Rusimovič*

POVABILO, DA SE PRIDRUŽITE MARKACISTOM NAŠEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA

TOMAŽ RUSIMOVČ

Naše planinsko društvo skrbi za planinske poti v Fužinskih planinah v okolici naše koče na Planini pri Jezeru. Skupna dolžina poti je 26 km in so po naravi nezahtevne (brez jeklenic itd.).

Društvo ima s PZS podpisano pogodbo o vzdrževanju, ki ima v prilogi natančen opis, kateri odseki so »naši« (glej spodnji seznam odsekov planinskih poti). Te odseke moramo vzdrževati in skrbeti, da je pot varna, dobro markirana in da planince pripelje na zeleni cilj. Poleg markiranja s Knafelčevo markacijo moramo skrbeti za utrjevanje poti, odvodnjavanje, postavitve stopnic v strmejših delih, za smerne table na izhodiščih in na razpotjih, odstranjevanje podrtih dreves in odstranjevanje vej ruševja, ki zaraščajo pot in podobno. Vse skupaj je v skladu z Zakonom o planinskih poteh, ki je bil sprejet pred tremi leti in opredeljuje vzdrževanje poti in poleg tega tudi financiranje. Naše društvo dobi za vzdrževanje planinskih poti iz seznama nekaj več kot 800 €, in to na način, da najprej sami financiramo markacijske akcije, nato pa jih vpišemo v portal PlanGIS (opis delovne akcije, udeleženci, stroški akcije, slike z akcije itd.) in to je osnova za refundacijo do odobrene kvote po pogodbi.

ID odseka	Poimenovanje odseka (relacija)
12111	Dedno polje–Vrata
1595	Dedno polje–Žagarjeva glava
11042	Koča na Planini pri Jezeru JV–Koča na Planini pri Jezeru J
13076	Koča na Planini pri Jezeru JV–Koča na Planini pri Jezeru V
12109	Koča na Planini pri Jezeru V–Koča na Planini pri Jezeru
1592	Koča na Planini pri Jezeru V–Žagarjeva glava
12997	Koča na Planini pri Jezeru–Planina pri Jezeru Z
12112	Lazovski preval–Planina pod Mišelj vrhom
1952	Planina Blato J–Pungrat V
12110	Planina Dedno polje–Dedno polje
1580	Planina Dedno polje–Krištofojca
1581	Planina Ovčarija SZ–Planina Dedno polje
12113	Planina pod Mišelj vrhom–Vodnikov dom na Velem polju
13075	Planina pri Jezeru JV–Koča na Planini pri Jezeru JV
12998	Planina pri Jezeru Z–Krištofojca
11041	Planina pri Jezeru–Planina pri Jezeru Z
1585	Planina v Lazu–Lazovski preval
1560	Planina v Lazu–Planina v Lazu J
1953	Pungrat JV–Pungrat Z
5707	Pungrat V–Pungrat
1951	Pungrat V–Pungrat JV
1578	Pungrat Z–Planina pri Jezeru JV
8563	Pungrat Z–Pungrat
1597	Pungrat–Planina v Lazu J
1583	Štapce JV–Štapce
1593	Žagarjeva glava–Planina v Lazu

Članek pišemo zato, ker imamo le dva aktivna markacista, ki imata B licenco, kar je premalo za vsakoleten pregled vseh poti in za izvedbo potrebnih del na teh poteh. **Radi bi povečali našo ekipo za dva do tri markaciste, zato vas vabimo, da se nam pridružite in sodelujete v naših markacijskih akcijah.** Z vsemi, ki se boste javili na naš poziv (na društveni mail pdpp1974@gmail.com), se bomo najprej pogovorili, nato pa poskrbeli za ustrezno usposabljanje, da si nabereite znanje, kako se vzdržujejo planinske poti. Vabljeni v dobro družbo prostovoljcev, ki skrbijo, da planinci, in v zadnjem času vse bolj tudi turisti z vsega sveta, varno pridejo na svoje cilje.

Informacije s spletne strani PZS – Komisija za pota:

PLAN USPOSABLJAN MARKACITOV PZS ZA LETO 2026

Komisija za planinske poti izvaja usposabljanja markacistov, da ti pridobijo in vzdržujejo znanja za pravilno in kvalitetno izvajanje aktivnosti v povezavi s planinskimi potmi.

1. TEČAJ ZA MARKACISTE KATEGORIJE A

Osnovno usposabljanje za markaciste je usposabljanje za markacista kategorije A. To usposabljanje mora opraviti vsak markacist.

Predvidena dela kategorije A zajemajo: pregled in markiranje planinskih poti, čiščenje poti z ročnim orodjem, vgradnja drogov za usmerjevalne table in montaža usmerjevalnih tabel, opremljanje vrhov z vpisno knjigo in zamenjava žigov. Tečaj obsega 30 šolskih ur, vključuje terensko delo in poteka od petka popoldne do nedelje po kosilu.

Naziv »Markacist kategorije A« kandidat pridobi, ko uspešno opravi pisni in praktični preizkus znanja.

Pogoji, ki jih mora izpolnjevati kandidat za markacista kategorije A:

- starost najmanj 16 let,
- članstvo v planinskem društvu, ki je član PZS,
- ustrezno zdravstveno stanje,
- sposobnost gibanja na lahkih, zahtevnih in zelo zahtevnih planinskih poteh,
- prijava preko sistema Naveza.

Seznam poti po pogodbi o vzdrževanju med PZS in PD LPP

Načrtovani termini za tečaj kategorije A*:

Po programu je sledilo veselo planinsko druženje. V naslednjih letih je udeležba na taborih padala in tudi društva – soorganizatorje je bilo vse težje nagovoriti k razmeroma zahtevnemu delu. Zgodilo se je, da še en mesec pred datumom tabora ni bil znan soorganizator.

Izvajalec	Datum	Kraj usposabljanja (KPP PZS si pridruže pravico spremembe lokacije)	Opomba
KPP PZS	10.–12. april 2026	Koča na Hleviški planini	
KPP PZS	15.–17. maj 2026	Koča na Gozdu	
KPP PZS	26.–28. junij 2026	Čavon	
KPP PZS	19.–20. julij 2026	Bavšica	Samo za MK
KPP PZS	4.–6. september 2026	Gospodična	

* Prijava je mogoča, ko je termin razpisan v Navezi. Če prva dva termina ne bosta polna, ostali termini ne bodo razpisani.

PODARITE POČITNICE V GORAH: DARILNI BON KOČE NA PLANINI PRI JEZERU

ANJA NOVAK

Čas, preživet v hribih, na svežem zraku in stran od ropota in hršča, je vedno dobrodošel. Zdaj lahko to nekomu tudi podarite! V društvu smo pripravili darilne bone za kočo na Planini pri Jezeru, ki jih je zdaj mogoče kupiti in podariti!

Darilni boni so primerni za rojstne dneve, obletnice, praznike ali kot super praktično darilo za tiste, ki cenijo naravo in planinstvo. Izbirate lahko med polpenzionom ali polnim penzionom.

Z nakupom bona hkrati podpirate delovanje koče in našega društva.

Člane društva vabimo, da novost izkoristijo kot idejo za darilo ter informacijo razširijo med prijatelje, družino in znance, ki jih navdušuje narava in pohodništvo.

Za vsa vprašanja in nakup darilnih bonov pišite na pdlpp1974@gmail.com

REZERVACIJSKI SISTEM BENTRAL PZS ZA PLANINSKE KOČE – S PAR KLIKI NA SPLETU DO ZAGOTOVLJENEGA LEŽIŠČA V PLANINSKI KOČI!

TOMAŽ RUSIMVIČ

Z rezervacijskim sistemom za planinske koče si lahko 24 ur na dan s par kliki zagotovite rezervacijo ležišča, polpenziona ali podate še drugo pomembno informacijo oskrbniku koče. Rezervacijski sistem za planinske koče je prilagojen na posebno obratovanje planinskih koč in je drugačen kot klasičen rezervacijski sistemi.

Seznam koč, ki uporabljajo Rezervacijski sistem Bentral za planinske koče:

- Aljažev dom v Vratih
- Cojzova koča na Kokrskem sedlu
- Dom dr. Klementa Juga v Lepeni
- Dom na Kofcah
- Dom Planika pod Triglavom
- Dom Valentina Staniča pod Triglavom
- Kamniška koča na Kamniškem sedlu
- Koča na Doliču
- Koča na Golici
- Koča na Hleviški planini
- Koča na Planini pri Jezeru
- Koča pod Bogatinom
- Kovinarska koča v Krmi
- Planinski dom pri Krnskih jezerih
- Planinska koča na Uskovnici
- Prešernova koča na Stolu
- Šlajmarjev dom v Vratih
- Vodnikov dom na Velem polju
- Zasavska koča na Prehodavcih

Ključni elementi rezervacijskega sistema za planinske koče:

- Ob rezervaciji je znana končna cena nočitve za gosta.
- Rezervacija je končana/potrjena s plačilom končnega stroška s kreditno kartico.
- Rezervacijo lahko brezplačno odpoveste kadarkoli do 1–2 dni pred prihodom (odvisno od posamezne planinske koče). V primeru odpovedi prejmete plačana sredstva nazaj na vašo kreditno kartico.
- Posamezno rezervacijo lahko do roka odpovedi spremenite največ trikrat.
- Sistem omogoča upoštevanje popusta za člane PZS pri strošku nočitve.
- Rezervacija je možna 24 ur na dan po celem svetu.

SPLOŠNI POGOJI ZA SPLETNO REZERVACIJO LEŽIŠČA V PLANINSKI KOČI

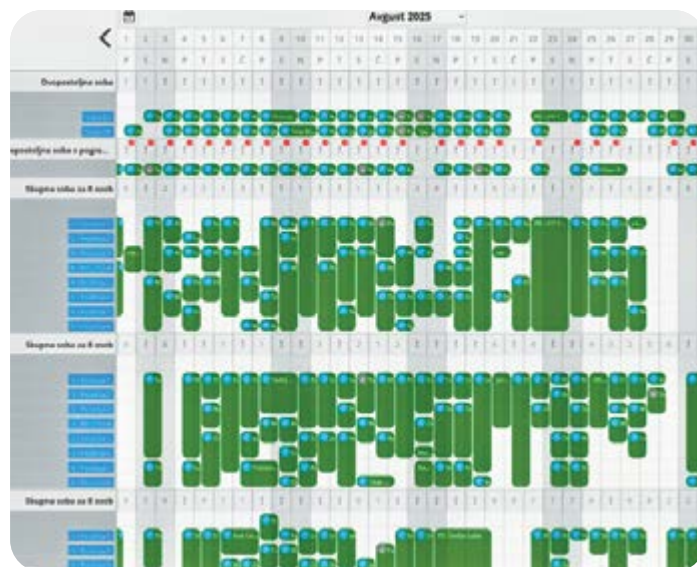
Splošni pogoji veljajo za planinske koče, ki preko Planinske zveze Slovenije uporabljajo Rezervacijski sistem Bentral PZS za planinske koče.

- **IZVEDBA REZERVACIJE:** rezervacijo se izvede neposredno na spletni podstrani posamezne planinske koče (ali preko vtičnikov na ostalih spletnih straneh za posamezno kočico). Ob rezervaciji je znana končna cena nočitve za gosta. Rezervacija je končana/potrjena s plačilom končnega stroška s kreditno kartico. Po uspešni rezervaciji prejmete potrditev rezervacije na vaš elektronski naslov, ki ste ga ob rezervaciji vnesli (obvezno preverite pravilen zapis vašega E-naslova, saj ob nepravem E-naslovu potrditveno sporočilo ne more biti dostavljeno). S prejetim sporočilom je rezervacija potrjena in z vaše strani ni potrebne nobene dodatne potrditve.
- **PODROBNOSTI REZERVACIJE:** v vašem potrditvenem sporočilu, ki ste ga po uspešni rezervaciji prejeli na vaš elektronski naslov, najdete finančne in druge podatke o rezervaciji. Nahaja se na povezavi proti koncu potrditvenega sporočila rezervacije pod : Finančni in drugi podatki o vaši rezervaciji.
- **RAČUN:** račun prejmete na sami koči ob prihodu. Vse finančne podatke rezervacije najdete v zgornjem opisu pod PODROBNOSTI REZERVACIJE.
- **ODPOVED REZERVACIJE:** kliknite na povezavo – pregled in preklic rezervacije. To povezavo ste prejeli po vaši uspešni rezervaciji na vaš elektronski naslov z nazivom zadeve: Potrditev rezervacije. Časa za preklic imate do 1–2 dni pred prihodom, odvisno od koče. Ta informacija se nahaja v drugem koraku rezervacije pod končnim zneskom rezervacije. Informacijo najdete tudi na povezavi za pregled/preklic rezervacije. To povezavo najdete v potrditvenem sporočilu na vašem elektronskem naslovu po uspešno opravljeni rezervaciji.
- **SPREMEMBA REZERVACIJE:** do roka za odpoved je možno izvesti do 3 spremembe posamezne rezervacije. Bodisi povečanje ali zmanjšanje števila postelj, obrokov, članstva, itd... V primeru višjega končnega zneska rezervacije, razliko plačate ob koncu izvedbe spremembe, v primeru zmanjšanja končnega zneska, vam sistem razliko avtomatsko povrne v roku 1–5 dni, odvisno od vaše banke. Za spremembo rezervacije kliknite na isto povezavo, kot je namenjena za preklic.
- **POPUST ZA ČLANE PZS:** člani PZS (oziroma čla-

ni organizacije, ki imajo tudi upravičen popust za nočitev), imajo pravico do članskega popusta za prenočevanje - več o tem na povezavi]. Če ste član PZS za tekoče leto, ko boste prenočili, to označite že v prvem koraku. To najdete pod Storitvami. V primeru, da niste član PZS ali planinske izkaznice ob prihodu ne boste prinesli na vpogled v kočico, vam oskrbnik popusta ne upošteva in vam dodatno zaračuna razliko zaradi nečlanstva. V primeru, da ste pozabili vnesti ali niste vnesli članstva ob rezervaciji, oskrbnik popusta ne upošteva. Zato bodite pozorni, da popust označite, če ste član PZS. Če ste pozabili označiti, rezervacijo prekličete in ponovno vnesete število oseb, ki so člani PZS.

- **V PRIMERU TEŽAV** pišite na elektronski naslov: reservations.support@microgramm.si.

POMEMBNO: ob izvedbi rezervacije poravnate celoten znesek. V primeru, da transakcija ni bila uspešna, vas prosimo, da najprej preverite stanje na vaši kreditni kartici.

Takole je izgledal rezervacijski sistem za našo kočico v lanskem avgustu. Težko je bilo najti prosto ležišče.

PLANINSKA ČLANARINA 2026

<https://pzs.si/novice/18171-planinska-clanarina-2026/>

S plačilom planinske članarine postanete del velike slovenske planinske družine s skoraj že 133-letno tradicijo. S članskim prispevkom podprete delovanje izbranega planinskega društva in Planinske zveze Slovenije. Zbrana sredstva namenjamo tudi za sofinanciranje vzdrževanja več kot 10.000 km planinskih poti, 177 planinskih koč in bivakov ter skoraj nepregledno množico plezališč. Predvsem pa vam z našimi

partnerji ponudimo člansko zavarovanje za dejavnosti v gorah doma in v tujini, ugodnejše prenočevanje v planinskih kočah, popuste v trgovinah s planinsko opremo in literaturo ter ugodnejše vstopnice. Vabljeni v našo družbo in v družbo magičnih gora!

Planinska članarina zajema prispevek za delovanje izbranega društva (skoraj polovica zneska), člansko zavarovanje, prispevek za delovanje PZS in prispevek za Skladu planinskih koč (1 €).

Planinsko članarino lahko poravnate na različne načine, in sicer:

- pri izbranem [planinskem društvu](#),
- na sedežu [Planinske zveze Slovenije](#),
- na spletnem portalu [clanarina.pzs.si](#) ali

Član lahko postane vsak, ne glede na državljanstvo ali kraj bivanja. Zaradi omejitve poštnega poslovanja obstajajo omejitve pri pošiljanju članske izkaznice v določene države.

KATEGORIJE PLANINSKE ČLANARINE

Izbirate lahko med več kategorijami planinske članarine. Nekatere so vezane na starost člana (P+O, S+Š, B1), kategoriji B in A pa se razlikujeta predvsem v višini kritja članskega zavarovanja. Večina ostalih ugodnosti je enakih za vse člane.

Kat.	Vrsta članstva	Višina članarine	Članska izkaznica	Ugodnosti v kočah	Ugodnosti na poti
A	Član z največjim obsegom ugodnosti in članskega zavarovanja z vključeno zdravstveno asistenco	72,00 €	✓	✓	✓
A/d, A/i	Član A z družinskem oz. invalidnim popustom	65,00 €	✓	✓	✓
B	Polnoletna oseba z osnovnim obsegom ugodnosti in članskega zavarovanja z vključeno zdravstveno asistenco	35,00 €	✓	✓	✓
B/d, B/i	Član B z družinskem oz. invalidnim popustom	28,00 €	✓	✓	✓
B1	Član, starejši od 65 let, z osnovnim obsegom ugodnosti in članskega zavarovanja z vključeno zdravstveno asistenco	25,00 €	✓	✓	✓
S+Š	Dijak ali oseba s statusom študenta do vključno 26. leta starosti z osnovnim obsegom ugodnosti in članskega zavarovanja z vključeno zdravstveno asistenco	23,00 €	✓	✓	✓
S+Š/d, S+Š/i	Član S+Š z družinskem oz. invalidnim popustom	18,40 €	✓	✓	✓
P+O	Predšolski ali osnovnošolski otroci z osnovnim obsegom ugodnosti in prilagojenim članskim zavarovanjem z vključeno zdravstveno asistenco	12,00 €	✓	✓	✓
P+O/d, P+O/i	Član P+O z družinskem oz. invalidnim popustom	9,60 €	✓	✓	✓
IN	Oseba, ki je delno ali v celoti odvisna predvsem s fizičnimi neizpolnjenimi ali rednejša pravica podajanja z omejenim obsegom ugodnosti in brez članskega zavarovanja	10,00 €	✗	✓	✓
IN/d	Član IN z družinskem popustom	8,00 €	✗	✓	✓

Člani iste družine lahko izkoristite tudi **članski popust**. Ta se obračuna vsem družinskim članom (-20 % z izjemo kategorije A), kadar članarino plačate vsi družinski člani sočasno za isto planinsko društvo/klub. Za družinske člane se štejejo, poleg staršev, še mladi do vključno 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov, ter osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost (IN) in so člani družine. Za družino štejejo mati, oče in otrok ali mati samohranilka ali oče samohranilec z vsaj enim otrokom. Člani B1 niso upravičeni do družinskega popusta.

Pozor: družinski popust lahko koristite le pri vplačilu članarine na planinskem društvu in pri vplačilu preko portala [clanarina.pzs.si](#). Prav tako pa družinskega popusta ne moreta koristiti dve odrasli osebi, ne glede na njun pravno-socialni status.

Enak popust kot za družine lahko koristijo tudi invalidne osebe. **Invalidski popust** lahko koristite le pri plačilu članarine na planinskem društvu. Pri tem je potrebno priložiti Evropsko kartico za invalide, izbirate pa lahko med vsemi kategorijami (izjema kategorija B1). Pravice in ugodnosti so enake kot pri osnovnih kategorijah, opozarjamo pa na omejitve članskega zavarovanja v skladu s [splošnimi pogoji za nezgodno zavarovanje oseb](#).

Invalidska kategorija IN pa članskega zavarovanja ne vsebuje, člani pa so opravičeni do vseh ostalih članskih ugodnosti.

Kat.	Nezgodno zavarovanje	Reševanje v tujini	Zasebna odgovornost
A	• nezgodna smrt: 10.000 € • invalidnost: 30.000 € • zlonar, opetnost, izguba vitalnosti, smrt v padcu: 1.000 € • prehodna nekleta: 100 un4 prevoci Kritje: svet	• reševanje: 25.000 € • zdrav. asistenca: 10.000 € Kritje: svet, razen Slovenije	• Enotna zbir. vsota: 150.000 € Kritje: svet
B	• nezgodna smrt: 5.500 € • invalidnost: 8.500 € Kritje: svet	• Skupaj reševanje in zdrav. asistenca: 6.000 € Kritje: Evropa in Turcija, razen Slovenije	• Enotna zbir. vsota: 50.000 € Kritje: Evropa in Turcija
B1	• nezgodna smrt: 5.500 € • invalidnost: 8.500 € Kritje: svet	• Skupaj reševanje in zdrav. asistenca: 6.000 € Kritje: Evropa in Turcija, razen Slovenije	• Enotna zbir. vsota: 50.000 € Kritje: Evropa in Turcija
S+Š	• nezgodna smrt: 5.500 € • invalidnost: 8.500 € Kritje: svet	• Skupaj reševanje in zdrav. asistenca: 6.000 € Kritje: Evropa in Turcija, razen Slovenije	• Enotna zbir. vsota: 50.000 € Kritje: Evropa in Turcija
P+O	• nezgodna smrt: 5.500 € • invalidnost: 8.500 € Kritje: svet	• Skupaj reševanje in zdrav. asistenca: 6.000 € Kritje: Evropa in Turcija, razen Slovenije	• Enotna zbir. vsota: 50.000 € Kritje: Evropa in Turcija

Višina zavarovalnega kritja je odvisno od kategorije članstva in zakonskih omejitev. Omejitve pri invalidskih kategorijah so opredeljen v [splošnih pogojih za nezgodno zavarovanje oseb](#).

Nezgodno zavarovanje je krito po celem svetu, a če imate namen obiskati gorstva izven Evrope in Turčije, priporočamo izbiro članske kategorije A. V primerjavi s

preostalimi članskimi kategorijami, **kategorija A nudi precej večje kritje stroškov morebitnega reševanja v gorah po celem svetu**. Prav tako, zaradi **višjega kritja reševanja v tujini** priporočamo plačilo A kategorije vsem, ki se boste v tujih gorah ukvarjali z aktivnostmi, pri katerih lahko pride do težjih poškodb in zahtevnejših reševanj (alpinizem, vzponi čez ledenike, tehnično zahtevna brezpotja, ipd.).

UGODNEJŠE PRENOČEVANJE V SLOVENSKIH IN TUJIH PLANINSKIH KOČAH

S plačano planinsko članarino smo upravičeni do ugodnejšega spanja tako v slovenskih, kot tujih planinskih kočah. Popusti za spanje so različni, glede na kategorijo koč, velikost in opremljenost sobe. Popusti za prenočevanje veljajo le [v kočah, ki imajo status planinske koč](#). Teh je v Sloveniji kar 159!

Člani PZS lahko uveljavljajo **popust za prenočevanje v drugih državah**, s katerimi ima PZS podpisano pogodbo o reciprociteti ali bilateralni sporazum (seznam je [objavljen na pzs.si](#)). **Opozorilo:** napisano velja le za planinske koč, katerih lastniki so podpisniki reciprocitete oz. sporazuma. V tujini je več privatnih koč, ki niso podpisnice sporazuma, zato upravljalec ni dolžen upoštevati članskega popusta.

ČLANSKE UGODNOSTI

Poleg članskega zavarovanja in ugodnejšega prenočevanja smo člani upravičeni tudi do popustov pri nakupih planinske literature in opreme ter pri nakupu vozovnic in vstopnin.

Vse ugodnosti najdete so naštetje na spletni Strani

<https://clanarina.pzs.si/ugodnosti-za-clane>.

IZVIR REKE TIMAV IN DOBERDOBSKO JEZERO

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Odbor za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane je v soboto, 18. oktobra 2025, uspešno izvedel ekskurzijo do izvira reke Timav in ob Doberdobskem jezeru. Med udeleženci so bili večinoma varuhi gorske narave in gorski stražarji ter ostali ljubitelji narave. Bilo je 43 udeležencev iz 12 društev, in sicer: PD Mercator 9, PD RTV 7, PD Delo 6, PD Iskra Ljubljana 4, PD LPP, PD Viharnik in PD Polž po 2 in PD Obrtnik, PD Rašica, PD Ljubljana–Matica in PD Saturnus po 1 udeleženec. Pridružili so se tudi trije gostje iz Odbora za varstvo gorske narave pri MDO Gorenjska.

Iz Ljubljane so se odpeljali proti Gorici in dalje v Štivan (S. Giovanni del Timavo). Med vožnjo je vodnica Marinka podrobno predstavila obe zanimivosti, kateri so nameravali obiskati.

Najprej so si ogledali izvir reke Timav. Timava je reka v Tržaškem primorju. Tok reke Timave je od izvira do izliva v morje dolg le približno 2 km. V štirih izvirih se reka pojavi pri Štivanu (S. Giovanni del Timavo) in se kmalu zatem, pri Ribiškem naselju, med Devinom in Tržičem izliva v Pancanski zaliv, ki je del Tržaškega zaliva. Domneva, da je Timava izključno izvir ponikalne reke Reka, je bila v 20. stoletju znanstveno ovržena. Od reke Reka prejema le tretjino vode, drugi dve tretjini pa dopolnjujeta reka Vipava s ponorom pri kraju Vrtoče in Soča, ki delno ponikuje v prodnatih tleh. Nekaj vode prispevajo tudi meteorne padavine s kraške planote nad izvirom. Reko Timavo so omenjali že antični pisci, na področju izvirov je bilo nekoč rimsko naselje Fons Timavi. Ogledali so si dva izvira od štirih in oba sta bila nenormalno vodnata. Nato so si v neposredni bližini ogledali še staro cerkev iz 15. stoletja. Opazili so sledove, ki so kazali na to, da je bila pred nedavnim poplavljenja vsaj za nekaj cm.

Sledila je vožnja do Doberdobskega jezera. Naravni rezervat, v katerem ležita Doberdobsko in Prelosno jezero, meri 726 hektarov. Posebnost rezervata je presihajoče Doberdobsko, v katerem gladina vode zelo niha, in Prelosno jezero, kjer je nihanje manj opazno. Obe jezera obdajajo mokrišča, kot so vlažni travniki in vlažni gozd. Ta prehajajo v suha okolja, kot sta kraška gmajna in kraška gošča. Zaradi ekološko tako različnih okolij sta rastlinstvo in živalstvo zavarovanega območja zelo raznolika. V rezervatu je mnogo jam in so obsežne skalnate površine s kraškimi tvorbami, kot so žlebiči in škraplje. Simbol rezervata je beloprski jež, ki živi v vzhodnem delu Evrope. Rezervat pa je ravno na zahodni meji njegove razširjenosti in je eno izmed redkih bivališč tega ježa v Italiji. Večja poplavljenost je v mesecih z daljšim deževjem, torej spomladi in jeseni. Jezero je dokaj izsušeno v sušnem obdobju, torej pozimi in poleti. Ne glede na to, ali je polno vode ali prazno, je vedno polno zanimivosti, zato je priporočljiv obisk v deževni in sušni dobi.

Podali so se po prijetni poti ob severni strani jezera, vendar jezera niso videli. Na koncu polja, do koder seže voda, kadar je jezero polno, so se obrnili. Pot, po kateri so hodili, je bila dokaj vlažna. Spoznavali so rastje na mokriščih, kraško goščo, trstičje, ki raste že v plitvi vodi. Videli so tudi, kako že odganja iz zemlje iris in veliki poletni zvonček, ki sta značilna za to področje. Nazadnje so si ogledali še izvire, ki pa so bili zelo slabotni in komaj vidni.

Nato so se odpeljali v naselje Doberdob, znano predvsem po bojih iz I. svetovne vojne. Kraj je še močno slovenski, osnovna šola se imenuje po Prežihovem Vorancu, na pročelju cerkve so v mozaiku napisi v slovenščini, ulice so poimenovane po slovensko.

Odpeljali so se še do centra Gradina v neposredni bližini Doberdoba. Center Gradina je bil zgrajen z evropskimi sredstvi. Tu je muzej, gostišče in nekaj prenočišč. Tokrat je bil center v celoti zaprt in je dajal zapuščen videz. Deloval je le nekaj let. Skupina se je posedla po klopek, malicali so hrano iz nahrbtnika ter uživali v toplem sončnem dnevu. Sprehodili so se še do razgledišča in si ogledali jezero iz ptičje perspektive. Videli so le polje in v sredini majhno jezerce. Pogled pa je segal tudi na letališče Ronke, Monfalcone (Tržič) in Grado (Gradež).

Ta naravovarstveni izlet je bil izveden v okviru Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, ki je tudi kril stroške prevoza. Odbor je organiziral in izvedel že nekaj podobnih akcij, in sicer po dolini Kamniške Bistrice, po Orlovi poti na Kočevskem, na Pohorju do Lovrenških jezer in lani po Parku prirode Učka. Udeleženci so bili z izbiro programa zelo zadovoljni in si želijo še kaj podobnega v kraje, ki jih še ne poznajo.

Program ekskurzije je pripravila in izlet vodila Marinka Koželj Stepic, vodnica PZS, prijave pa je zbiral Nevenka Rajhman, vodja odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane.

POGOVOR Z JOŽETOM BOLTARJEM, DEDNO POLJE

MIKA VRABER

Jože Mikelj, po domače Boltarjev Joža iz Stare Fužine, je upokojeni žičničar na Voglu, ki pogosto preživlja prosti čas v svojem stanu na planini Dedno polje, kjer je potekal tudi najin pogovor.

Joža, najprej se bova pogovarjala o tem, kako je bilo na naši stari koči pred požarom. Takrat si imel sedemnajst let in si bil pri Pekovcu za nosača. Kako je potekala nošnja s konji na Planino?

Nosil sem skupaj s ta mladim Pekovcem, z Marjanom Cvetkom, pa en Vojko je bil tudi nosač. Smo se izmenjavali; sam sem ogromno prenosil. Iz doline tri ure gor, dve uri dol. Takrat še ni bilo ceste; ko so začeli delati cesto proti Blatu, smo pa nosili čez Vogar. Tudi trikrat, štirikrat na teden, če je bilo treba. Potekalo je pa takole: zjutraj smo zgodaj vstali, naložili, odnesli na koč, tam nekaj pojedli, obrnili nazaj domov, še

enkrat naložili in še enkrat »gor ven«. Vedno sta bila po dva konja. Potem ko je koč pogorela (*ko so gradili novo koč, op. MV*), sva pa s kolegom Zdravkom nosila opeko z Blata, tudi po pet »fur« na dan – dopoldne tri, po kosilu malo legla, popoldne pa še dve. V Blatu sva tudi prenočila. Bilo je pa lepo, enkratno, jaz bi to takoj spet počel! Denar je bil dober. Na novo koč smo še nekaj časa nosili, potem so pa začeli oskrbovati s traktorjem.

Vrniva se na našo staro koč. To je bila bivša sirarna, enonadstropna koč, spodaj iz kamna, zgoraj pa je bila vsa iz lesa, tudi streha je bila iz lesenih skodel. Kako je potekala nošnja tistega 30. julija 1981?

Takole je bilo: midva sva šla zjutraj od doma – drugi dan naj bi bila otvoritev obnovljene koč (prej so jo imeli v najem župniki). Jaz sem imel vprežen voziček na dveh kolesih, spomnim se, da sem vozil en 40-litrski litoželezni lonec, pa meso za golaž sem vozil, pokojni Pekovc je pa nesel robo na konjih, vse za drugi dan za otvoritev. Prideva midva od vrat gor, tu kjer so zdaj vrata, jaz začnem vohat, jeb..ti, pravim, neki gori, Pekovc pa, bod tih, šnops ti je padu, to ti smrdi! Je pa res, da sem ubil dva deci šnopsa, ki sva ga imela v tistem ruzaku. Ne, pravim, jaz voham dim! Greva gor naprej in prideva do tiste ravnine proti Jezeru, skoz bolj smrdi po dimu! Midva jo pičiva naprej, zagledava bajto, gorelo je kakšne tri kvadratne metre okrog raufanka, nič več! Midva na brzino tja, jaz sem samo odpel voziček od konja, samar z robo sva dol zmetala, pa not. Not sta bili pa Julka in Marinka, za mizo sta normalno jedli kosilo, kakor da ni nič. Midva prideva not, zavpijeva, hitro ven, bajta gori! Kje gori? Onidve sta pa kurili peč za kruh, vročina je bila taka kot pa še to poletje, streha je bila lesena, čez dimnik je priletela kakšna iskra, pa malo vetra, eno z drugim, pa je zagorelo. Ženski ven, jaz not v bajto, tiste gasilne aparate poberem, kar sem lahko pogasil, sem pogasil, je bilo že veliko prepozno ... V pol ure je bila bajta vsa v plamenih, jaz sem imel srečo, da sem priletel ven, ko se je podrl strop, ker na oknih so bili pa križi. Sem prišel ven ves osmojen po laseh, obrveh, po bradi ... ni bilo več kaj za naredit. Not so bile tudi plinske flaše, ki jih je razneslo, samo bežali smo vstran.

Zagorel je tudi stan v bližini?

Pol je pa Douganov stan začel goret, prvi malo vstran od koč; v tistem je bila pa municija od »raubšicarjev«; ko je začelo pokati, smo samo bežali, da nas ne bi zadela kakšna kugla. V tistem pa pride Marinka, pravi, *Julke ni! Je rekla, Marinka, jaz grem v jezero!*

Pol smo pa Julko začeli iskat, saj itak ni bilo več kaj za storit, pustit da pogori, pa rešen problem! Iščemo Julko. Smo jo dobili gor pri lovski bajti, pri GRS bajti, tam not pod eno smreko. Ni šla v jezero. Z nami se je vrnila do koč.

Kako so se stvari odvijale naprej?

Pol se je pa še ta drugi stan vžgal, nižje dol pri poti, Kovačev, Nemčigaj se pišejo. Če danes pogledaš, se vidi na dveh delih drugače pokrita streha. Ne vem, od kod so prišli ljudje in ga začeli gasit z vodo iz jezera. Začnemo trgat dol tiste dile, veter je začel pihati proti Viševniku; jaz rečem Pekovcu, *bo moral eden v dolino povedat, za kaj se gre!* Takrat ni bilo telefonov, niti postaje, nič. Pravi, *pejd ti!* Sem rekel, nikoli se ni zgodilo, da mi ne bi kdo prišel nasproti gor po cesti! Grem jaz počez dol, nobenega človeka! Sem zavil na stezo malo pred novo cesto za Vogar, da sem prišel v Pungrat, od tam pa na Vogar. Na Vogarju so pa takrat kočo popravljali in je bilo enih štirideset vojske, ki so tja nosili. Na križišču za Vogar so imeli skladišče. Pridem do tja, jim rečem, *na Jezeru gori bajta, pejte pomagat, če bo še kaj, vsaj tiste stanove je treba začeti reševati, jaz grem pa v dolino!* Sem priletel v bife, takrat je tam delala pokojna Slavka, sem samo sedel na en stol odzadaj za šank in rekel, *pejd na telefon, Jezer gori!* Ona je pa znorela, *kako jezer gori, jezer ni še nikol gore!* Koča pri Jezeru, *jeb..ti!* No, in potem so sireno zbobnal skup, eden je šel do gasilskega doma, jaz nisem mogel nikamor več, v uri in šest minut sem bil v dolini!

Kako so se organizirali gasilci?

Tista sirena zatuli, zdaj pa, kako priti gor? In so helikopter poklicali. Vozil ga je pa pokojni Gorazd, ta ki se je na Koroški Beli ubil s helikopterjem, Pezdirc, zet od Dodiča, je bil pa kopilot. Ta dva sta gor peljala par gasilcev, pa motorko, ko so prišli gor, je bilo itak vse brez veze – še tisto so malo polili, pa konec. Cevi so imeli dovolj, da so iz jezera črpali vodo.

Kaj bi rekel, koliko časa je vse skupaj trajalo?

S tem in z onim stanom, recimo uro pa pol, dve maksimalno. Takrat je veter močno pihal, a veš kako je to pihalo! Se spomnim, moja mama je bila pol z eno kolegico na Kredi, je rekla, da so bili kosi dek na Kredi! Ogenj je bil petnajst, dvajset metrov visok, jaz kaj takega še nisem doživel, pa sem marsikaj videl! Pa vse se je tako hitro odvijalo, še tiste plinske bombe so svoje naredile. Najbolj mi je pa bilo škoda ene ure, ki je bila not, taka stara ura s kukavico, je morala biti stara ne vem, koliko. Ven nisem rešil ničesar, samo gasilske aparate sem uporabil, ko so bili prazni, sem

moral pa ven »rit odnesti«, da ne bi še jaz not ostal!

Joža, hvala, to je bila prav razburljiva zgodba, bova kar končala...

Samo še to: pri gasilski brigadi Integral je bil takrat predsednik Babšek Jože, ki me je vprašal, *a si pa ti kaj dobil za to? Nič. A diplome tudi ne? Nič.* No, potem so mi pa leta 89 poslali tole priznanje.

Priznanje za požrtvovalno delo

Joža v svojem stanu na Dednem polju.

VABILO NA 54. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV V IMENU MDO PD LJUBLJANE MARINKA KOŽELJ STEPIC, VODJA OIP PRI MDO

Spoštovane članice, dragi člani!

Pred vami je vabilo na 54. tabor ljubljanskih planincev, ki bo tradicionalno na zadnjo soboto v maju, torej 30. maja 2026. Kraj še ni izbran, tudi soorganizator ne. A to v končni fazi niti ni pomembno. Tabor bo z zanimivim programom in veselim druženjem planincev ljubljanskih planinskih društev. Podrobnejše informacije bodo znane najkasneje v marcu 2026.

Več o Taborih, o njih zgodovini pa je bilo napisanega v Gorskem popotniku v št. 2 leta 2025.

IZLETNIŠVO V PRVIH DESETIH LETIH DRUŠTVA

Zanimivosti ali spomini

Iz podatkov v letnih planih in poročilih pripravila Marinka Koželj Stepic

Planinsko društvo je bilo ustanovljeno predvsem z namenom, da bi varno hodili po hribih in gorah ter uživali prelesti gorskega sveta. V prvem letu je že bilo nekaj izletov, a udeležba je bila skromna. Med člani še ni bilo prave obveščenosti in tudi se še niso stkale prave planinsko-prijateljske vezi. Izjema je bil izlet na najvišji vrh Slovenije, na Triglav.

Na I. občnem zboru leta 1975 je bil predstavljen program izletov, ki je bil dokaj pester. Planirani so bili izleti po vseh odsekih Zasavske planinske poti, začetek Slovenske planinske poti in seveda tridnevni pohod na Triglav.

Poročilo o realiziranih izletih je bilo že leta 1976 spodbudno. Pokazala se je potreba pa izšolanih planinskih vodnikov in v letu 1976 sta tečaj za planinske vodnike, ki ga je organizirala PZS, uspešno zaključila prva dva vodnika.

To sta bila Zvone Kosmač in Miha Primc. Zvone Kosmač je bil prvi predsednik društva. Tečaj je opravil z veliko mero znanja. Vodil je raznotere izlete v našem društvu, eno leto je sodeloval tudi v Komisiji za vzgojo in izobraževanje pri PZS. Vodniško delo je opravljal vestno in odgovorno polnih 28 let. Z vodenjem je prenehal zaradi selitve na Dolenjsko. Miha Primc je

opravil tečaj istočasno kot Zvone. Vodil je veliko izletov, še posebej je v program izletov vključeval izlete po Slovenski planinski poti, ki je bila takrat pri planincih zelo popularna. Tudi Miha je kako leto sodeloval pri Komisiji za vzgojo in izobraževanje PZS. Vodniško delo je opravljal s kar največjo mero odgovornosti. Skrbel je predvsem za varno izvedbo vsakega izleta. Svoje vodniško delo je zaključil leta 2000 razmeroma mlad, star komaj 50 let. Rekel je, da je do takrat izvedel izlete brez vsakršne najmanjše nezgode in da želi, da tako tudi ostane.

V letu 1977 je bilo realiziranih že 16 izletov, člani pa so se udeleževali tudi drugih izletov in pohodov, kot so: Dan planincev, Tabor ljubljanskih planincev, spominski pohodi na Stol, Porezen in po poteh partizanske Ljubljane. Prvič je bilo organizirano srečanje s člani SPD Trst.

V letu 1978 je bilo realiziranih manj izletov. Nekaj jih je odpadlo zaradi neprimerne vremena, nekaj pa zaradi obnove najete planinske koče na Planini pri Jezeru. Obnova je zahtevala ker precej prostega časa, tako ga je zmanjkalo za udeležbo na izletih. Želja po čimprej urejeni planinski koči je bila takrat neizmerno velika. Kljub temu je društvo predlagalo na tečaj za planinske vodnike pri PZS še tri naše člane.

To so bili Franc Bergant – Bergi, Gabrijel Jelovšek – Jele in Marinka Koželj Stepic. Franc Bergant je bil v podjetju Viator organizator rekreacije in vodenje izletov je sodilo v njegov delokrog. Franc je še danes aktiven, vendar je imel v preteklih letih nekaj krajših prekinitev. Rad in skoraj vedno je vodil tradicionalni pohod na Triglav. Sedaj ima Franc licenco za vodenje lahkkih kopnih tur. Gabrijel Jelovšek – Jele je bil znan kot pravi veseljak. Vodil je vse vrste izletov, tako lažje kot zahtevne. Pred leti je prenehal z vodenjem, saj je bil zelo popularen oskrbnik naše koče na Planini pri Jezeru. Po zaključku oskrbniškega dela se je vključil v PD Drago Bregar, kjer je sedaj predsednik društva. Ponovno se je aktiviral kot vodnik in sedaj z veliko odgovornostjo vodi izlete za svoje člane. Marinka Koželj Stepic je bila ena redkih žensk, ki je takrat opravila tečaj za vodnike. V društvu je prevzela predvsem vodenje lažjih tur po Slovenski planinski poti. Že leta 1980 je na pobudo PZS začela sodelovati na tečajih za vodnike kot predavatelj. Kasneje je bila vodja mnogih tečajev različnih zahtevnosti. Kljub temu da je bila polno »zaposlena« z izobraževanjem vodnikov, je za društvo in tudi za člane drugih društev organizirala in vodila več enotedenskih planinarjenj v tujini ter treningov v Nepal in Južno Ameriko. Marinka je aktivna

še danes, ima licenco za vodenje lahkih in zahtevnih tur ter brezpotij v kopnih razmerah in lahkih snežnih tur.

Za leto 1979 je bilo značilno, da je bilo v planu že 29 izletov, a niso bili vsi realizirani. Še vedno se je poznala velika udeležba na delovnih akcijah pri obnovi koč. Organiziran je bil izlet k prijateljem iz SPD Trst. Udeležba na že tradicionalnem pohodu na Triglav pa je bila kot vsa leta velika. Pohodi so bili pripravljeni v več skupinah. Vedno je bila tudi kaka skupina, ki ni šla na vrh Triglava, a je planinarila po nižjih predelih Julijcev. Pomembno je bilo, da so se vedno vse skupine srečale pri koči na Planini pri Jezeru. To je zahtevalo nemalo priprav že pred pohodom, a veselje ob veliki udeležbi je bilo zelo veliko.

V letu 1979 se je pridružil še vodnik Andrej Tomšič – Cofek. Vsa potrebna znanja za vodenje v gore je pridobil že prej na tečaju za mladinske vodnike v organizaciji Mladinske komisije pri PZS.

Leto 1980 je bilo za izletništvo zelo uspešno. V program je bilo vključenih poleg izletov po slovenskih gorah še izlet na Učko, ki ga je skupaj s planinci PD Kamenjak z Reke pripravila Marinka. Še bolj atraktivna je bila dvodnevna tura na najvišji vrh Avstrije, Großglockner ali po naše Veliki Klek, visok 3797 m. Na to turo so se podali v začetku avgusta. Bilo je kar 33 planincev, ki so se razdelili v dve skupini. Prva, ki je štela 18 planincev, se je pod strokovnim vodstvom Danila Škerbineka, gorskega vodnika in alpinista, in Alojza Drofelnika, alpinista, podala preko ledenika Pasterza proti Erzherzog-Johann-Hütte, 3454 m visoko. Zjutraj so vsi dosegli vrh, razen organizacijskega vodje Marinke, ki si je prejšnji dan pri padcu v ledeniško razpoko rahlo poškodovala koleno. Druga skupina, ki je štela 15 planincev, se je pod vodstvom Alojza Vidalija podala na Oberwalderhütte 2972 m visoko. Naslednje jutro so se povzpeli na Mittel Bärenkopf, visok 3250 m.

Za leto 1981 je bil pripravljen bogat program izletov, med njim tudi vzpon na Großvenediger, drugi najvišji vrh Avstrije. Potem je prišel usodni 31. julij, ko je do tal pogorela koča na Planini pri Jezeru. Vse akcije društva so takrat zamrle, vse sile so bile usmerjene najprej na čiščenje pogorišča, nato pa na priprave na novo gradnjo. Tistega leta je bil izveden le še tradicionalni pohod na Triglav.

Ker je pohodništvo osnovna dejavnost vsakega društva, je bil za leto 1982 pripravljen program izletov v upanju, da bo vsaj delno uresničen. Uresničenih je bila komaj polovica izletov, saj so bile vse sile usmer-

jene v obnovo oziroma gradnjo koč. Na izletih so bile večinoma članice in njih otroci. Najbolj množična sta bila že tradicionalni pohod na Triglav in srečanje s pobratenim slovenskim planinskim društvom iz Trsta.

V letu 1983 pa je bila uvedena novost in s tem želja pritegniti na izlete kar največ članov društva in tudi članov delovne organizacije. V sodelovanju s posameznimi TOZD-i, ki so bili razpršeni domala po celi Sloveniji, so pripravili izlete v njihovo okolico in pod njihovim vodstvom. Skoraj vsi ti izleti so bili realizirani, čeprav je bila udeležba bolj skromna. Tako so obiskali Slivnico nad Cerknico, Mestni vrh nad Kočevjem, Hleviša in Golake nad Idrijo, Kofce nad Tržičem, Zasavsko hribovje nad Trbovljami in Peco na Koroškem. Tudi v tem letu je bila udeležba največja na pohodu na Triglav in srečanje z SPD Trst.

BALON USTVARIL PRIJATELJSTVO

Članek je bil 15. 12. 2026 objavljen v Gorenjskem glasu

Avtorica članka je Marjana Ahačič

Konec novembra so bohinjski gorski reševalci odšli na nekoliko drugačno akcijo, kot običajno: iskali so znanstveni balon s sondo, ki je zbiral podatke o vremenskih razmerah in se zataknila v veje drevesa na strmih pobočju Komarče.

Bohinjska Bistrica – »Lomastili smo po ostenju Komarče, pri tem nehote plašili zajce in se hkrati trudili doseči balon, ki so ga v atmosfero spustili dijaki Inštituta Marconi iz Rovereta s pomočjo ekipe iz srednjih šol Licei Lunigianesi iz sosednje Italije. Balon je tri ure letel na višini tudi preko 30 kilometrov, preden je naletel na bohinjsko vreme in strmoglavil,« so slikovito opisali prvi del reševanja in nato priznali, da je pripomba o bohinjskem vremenu »malo lovska«, nadaljevanje pa povsem resnično.

Balona namreč v prvem poskusu niso mogli doseči. Približali so se mu na nekaj metrov, dlje pa si zaradi neugodnih razmer, ki so ogrožale zdravje in dobrobit vpletenih reševalcev, niso upali. Pomembnejše se jim je zdelo to, da se živi in zdravi vrnejo domov. Akcijo so uspešno zaključili nekaj dni kasneje.

Hrib bo vedno počakal

»Ja, tudi gorski reševalci nimamo nadnaravnih moči in moramo včasih priznati premoč naravi ter se sklonjenih glav vrniti nazaj proti domu. To sicer ne pomeni, da kar tako obupamo. Hrib bo vedno počakal na

izboljšanje vremena, razmer na poti ali pa najboljšo različico nas, ki si s svojo prisotnostjo upamo zmotiti njegovo veličino. Saj razumete namig, kajne?» so še spomnili na trezno glavo pri odločitvi za obisk gora.

Nadaljevanje in srečen konec

Zgodba o balonu pa ima še eno nadaljevanje – in srečen konec. Pred dnevi je namreč bohinjske gorske reševalce obiskala profesorica Daniela Depentori, ravnateljica Tehniškega inštituta Rovereto, ene izmed dveh šol, ki sta v skupnem projektu sestavili in na pot spustili vremensko sondo.

Reševalci so jih izročili »rešeno« opremo in goste nato odpeljali v Ukanc, od koder so lahko videli, kje je sonda obtičala, zatem pa še na Vogel, od koder je čudovit razgled na bohinjske hribe, jezero in obe dolini.

Profesorica Depentori se je reševalcem še enkrat zahvalila za pomoč, jih razveselila z nekaj »uporabnimi in slastnimi spominki« in jih prijazno povabila na obisk Trentina, kjer so vedno dobrodošli. »Kdo bi si mislil, da lahko eno preprosto reševanje in šolski projekt obrodita novo prijateljstvo. Pa naj še kdo reče, da je v današnjem svetu denar edino, kar šteje in zadovolji,« so zapisali v spletni objavi in spomnili, da bodo v Bohinju čez dve leti praznovali že osemdeset let organiziranega reševanja v hribih.

Del iste zgodbe je bil objavljen tudi na FB strani GRS Bohinj

La Nazione je eden najstarejših in najuglednejših italijanskih časopisov, ki neprekinjeno izhaja od leta 1859 in ima sedež v Firencah. Že od svojih začetkov posebno pozornost namenja lokalnim zgodbam, ki s svojo vsebino pogosto presežejo regionalne in državne meje. V okviru svojih regionalnih izdaj in lokalnega poročanja pokriva tudi območje Lunigiane.

Vedeli smo, da je naše reševanje vremenske sonde z ostenja Komarče dijakom in profesorjem veliko pomenilo, nismo pa vedeli, da jim pomeni toliko, da so nas z objavo zgodbe v časopisu naredili »slavne« v njihovem domačem okolju.

Zdaj to vemo. Na začetku leta smo namreč na naš naslov prejeli veliko kuverto, v kateri so nas pričakali pisna zahvala, diploma, nekaj izjemnih 4K-fotografij, ki jih je sonda posnela na svoji poti, ter tudi kopiji člankov iz prej omenjenega časopisa.

Verjamemo, da nas tukaj spremljajo pravi ljudje, ki bodo našo zahvalo za še eno lepo gesto prenesli tistim, ki so bili zanjo zaslužni.

Take malenkosti so kot voda na mlin za naše duše.

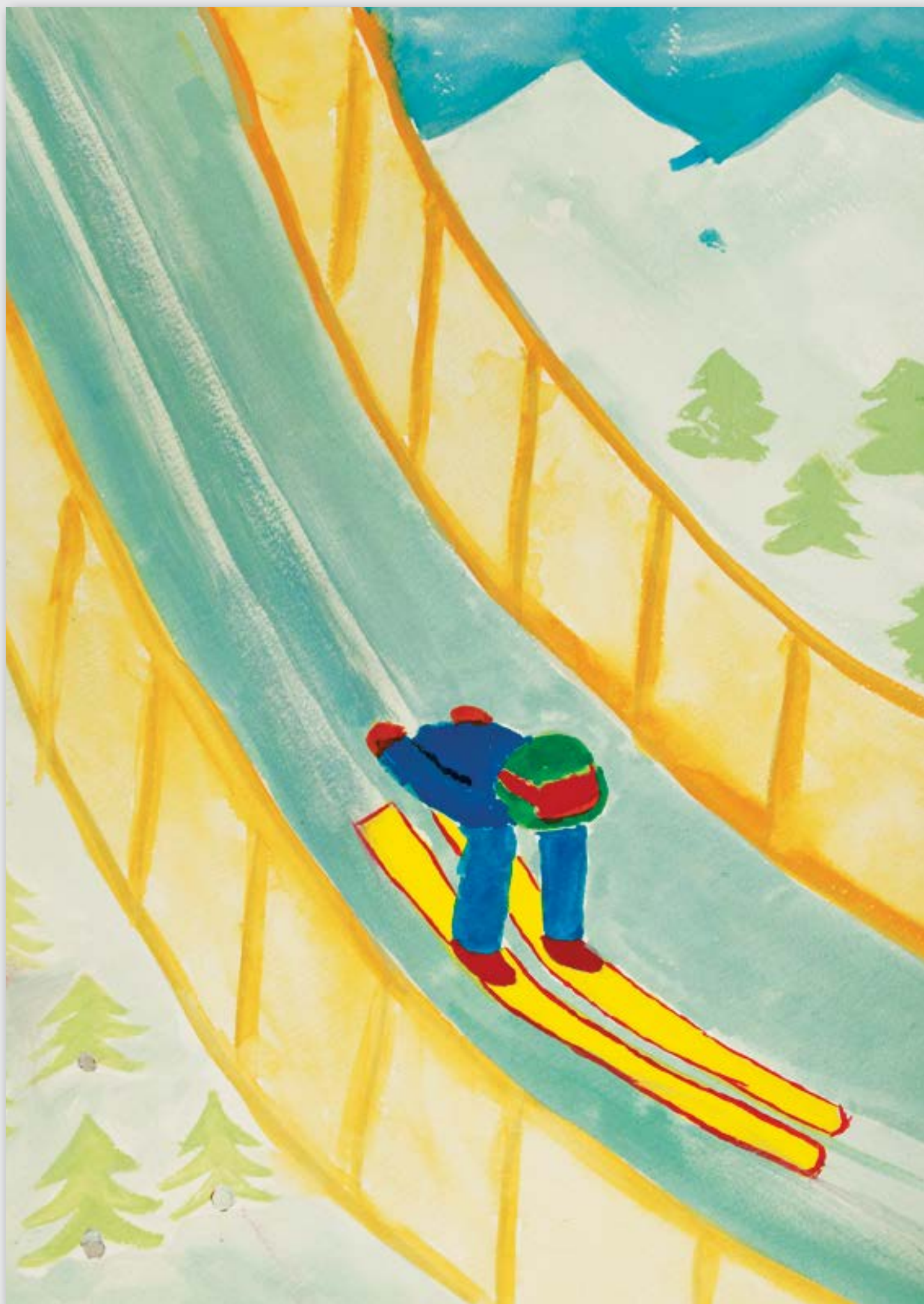
Hvala vam!

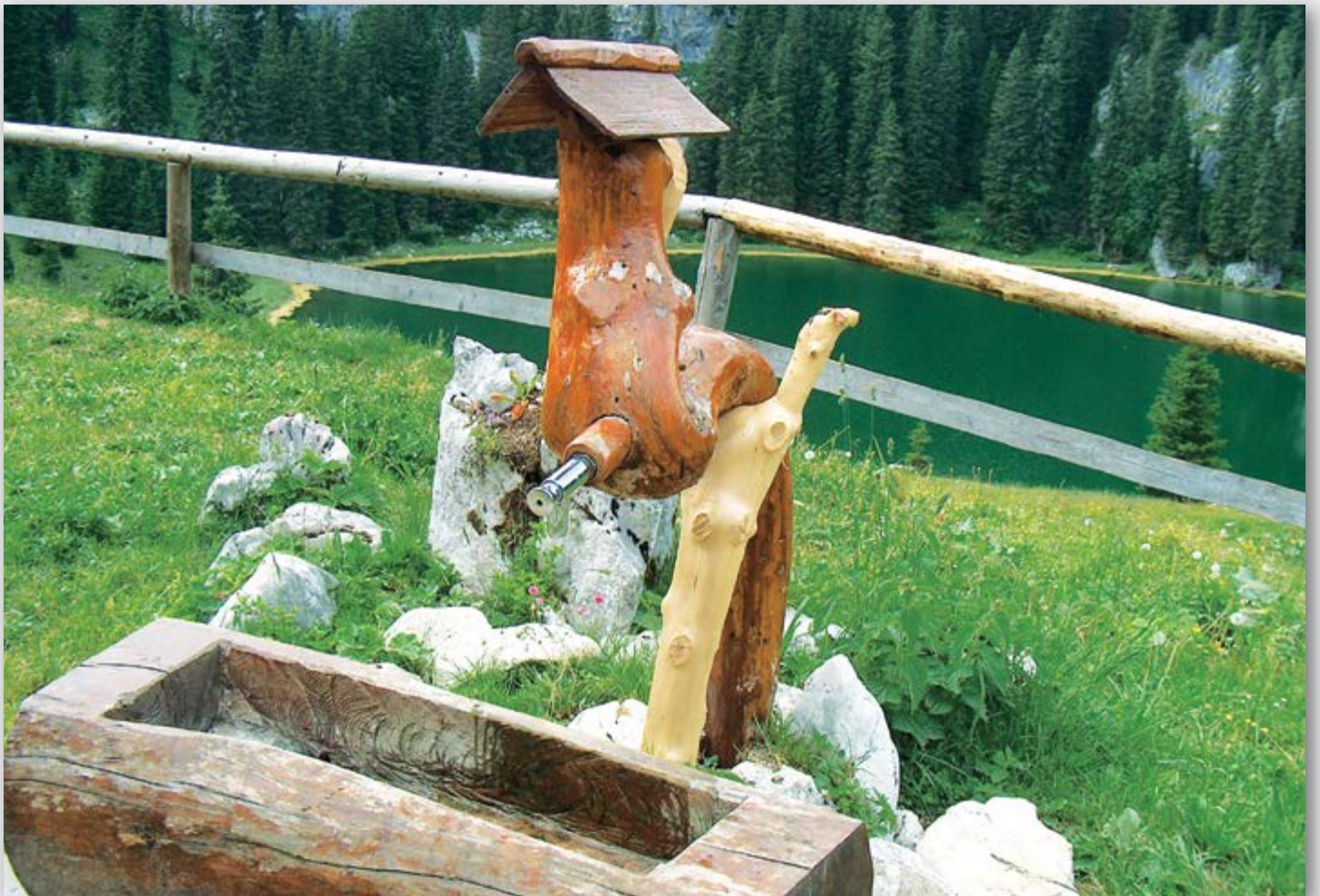

Pogrešano opremo je od bohinjskih reševalcev prevzela Daniela Depentori, ravnateljica Tehniškega inštituta Rovereto. / Foto: GRS Bohinj

Pohvale in članek iz lokalnega časopisa

NA BUSU LAHKO POZABIŠ NA MARSIKAJ.

A ne pozabi
na validacijo
pri vsaki vožnji.

ZAKAJ JE VALIDACIJA VOZOVNICE TAKO POMEMBNA?

- 1 Natančni podatki o zasedenosti avtobusov omogočajo boljše načrtovanje in manj gneče.
- 2 Brez validacije vozovnice potnik ni zavarovan v primeru nesreče.
- 3 Subvencionirane vozovnice za dijake, študente in upokoјence veljajo le ob validaciji — sicer prevoz ni plačan.*

*Zaradi potniški promet je subvencioniran, zato je cena vozovnice za potnika nižja od dejanskega stroška prevoza. To pomeni, da LPP posređuje stroškovno prejšnje le za dejansko validirano vožnjo. Čeprav ima potnik vozovnico, nevalidirana vožnja pomeni izplač stroškov, ki so bljudna za validirane in naravnjane stroške.

IZLETI PD LPP 2026/27

datum	naziv izleta	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC				
07.03.2026, SO	Artviže	L	3 ure	Marinka Koželj Stepic
14.03.2026, SO	Grintovec	S	9 ur	Janez Medved
21.03.2026, SO	Dovška baba	S	10 ur	Stanislav Kragelj
28.03.2026, SO	Buzetski slapovi	L	6 ur	Stanislav Kragelj
APRIL				
04.04.2026, SO	Furlanova smer	ZZ	6 ur	Stanislav Kragelj
11.04.2026, SO	Bašeljski vrh	L	6 ur	Rašo Adrović
18.04.2026, SO	Lačna	L	6 ur	Stanislav Kragelj
25.04.2026, SO	Nanos	L	5 ur	Franc Bergant
MAJ				
02.05.2026, PE	Glinščica	ZZ	3 ure	Stanislav Kragelj
16.05.2026, SO	Ratitovec	L	4 ure	Franc Bergant
23.05.2026, SO	Dobrač	L	4-5 ur	Marinka Koželj Stepic
31.05.2026, NE	Srečanje SPDT in PD LPP	L	4-5 ur	Izlet UO
JUNIJ				
06.06.2026, SO	Terska dolina	L	4-5 ur	Marinka Koželj Stepic
13.06.2026, SO	Tolminski Migovec	L	6 ur	Rašo Adrović
20.06.2026, SO	Skuta	ZZ	9 ur	Janez Medved
27.-28.06.2026, SO	Veliki Klek	ZZ	2 dni	Janez Medved
JULIJ				
11.07.2026, SO	Vertikala	L	10 ur	Stanislav Kragelj
18.07.2026, SO	Uršlja gora	L	5 ur	Franc Bergant
AVGUST				
01.08.2026, SO	Kanin	Z	9-10 ur	Janez Medved
15.-16.08.2026, SO	Triglav	ZZ	2 dni	Janez Medved
27.-28.06.2026, SO	Izlet Fužinske Planine	L	3 dni	Izlet UO
31.08.2026, SO	Vernar	Z	7 ur	Rašo Adrović
SEPTEMBER				
05.09.2026, SO	Vertikala	Z	10 ur	Stanislav Kragelj
21.-13.09.2026, SO	Razor	Z	2 dni	Janez Medved
19.09.2026, SO	Peca	L	6 ur	Franc Bergant
26.09.2026, SO	Ablanca	L	6 ur	Rašo Adrović
OKTOBER				
10.10.2026, SO	Vošca	L	4 ure	Marinka Koželj Stepic
17.10.2026, SO	Izlet v Neznano	L		Izlet UO
NOVEMBER				
07.11.2026, SO	Zasavska gora	L	8 ur	Stanislav Kragelj
15.11.2026, NE	Kostanjeva nedelja	L		Izlet UO
DECEMBER				
05.12.2026, SO	Srečanje Pr Mehačk	L		Izlet UO
JANUAR				
16.01.2027, SO	Komna	S	8 ur	Janez Medved
23.01.2027, SO	Pohod na Planino pri Jezeru	S	9 ur	Stanislav Kragelj
FEBRUAR				
06.02.2027, SO	Kamen grič	S	3 ure	Marinka Koželj Stepic
13.02.2027, SO	Velika planina	S	6 ur	Stanislav Kragelj

Legenda:

L - lahka tura

Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura

S - snežna tura